

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

**BAKALÁŘSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM
2011–2014**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Karolina Žampachová

**Katalánský nacionalismus a obecně separatistické
tendence Katalánska**

Praha 2014

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Libor Svoboda, PhD.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2011-2014

BACHELOR THESIS

Karolina Žampachová

Catalan nacionalism and seperatistic tendencies

Prague 2014

The Bachelor Thesis Work Supervisor: Mgr. Libor Svoboda, PhD.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Jméno autorky .....

Poděkování

Chtěla bych poděkovat Mgr. Liboru Svobodovi PhD. Za odborné vedení bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat Manelovi Cruz I Garcia za pomoc při získávání informací a vyplnění dotazníku.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá pojednáním o stálé snaze Katalánska o nezávislost. V práci jsou prověřeny veřejné preference a analýza mínění politických stran vůči odtržení Katalánska od Španělska. Přiblížen je také historický kontext a okolnosti vedoucí k těmto tendencím. Použita je metoda řízeného rozhovoru a následné začlenění odpovědí do textu. Celý dotazník ve španělské i české verzi je umístěn v seznamu příloh.

Klíčová slova

Autonomie, ekonomická otázka, Katalánsko, katalánský nacionalismus, národ, nezávislost, separatismus, Španělsko

Annotation

Bachelor thesis discusses ongoing Catalan efforts to independence. In my bachelor thesis I examine public preferences and analyze opinion on political parties to the separation of Catalonia from Spain. I explain its historical context and the circumstances, that leads to this tendency. I use a method of guided interview and subsequent integration of responses in the text. The entire questionnaire in Spanish and Czech version is placed in the list of attachments.

Key words

Autonomy, Catalonia, Catalan nationalism, economic issue, independence, nation,, Spain, separatism

OBSAH

ÚVOD.....	8
1 TEORETICKÁ VÝCHODISKA	10
1.1 Stát, národ a nacionalismus.....	10
1.2 Separatismus.....	12
1.3 Patriotismus.....	12
2 SPECIFIKA KATALÁNSKÉHO NACIONALISMU	13
2.1 Katalanismus (Catalanismo)	13
2.2 Politický katalanismus.....	14
2.3 Katalánský nacionalismus.....	14
2.4 Katalánský separatismus/independentismus	14
3 STRUČNÝ PŘEHLED HISTORICKÉHO VÝVOJE KATALÁNSKA	17
3.1 15. století a vláda Habsburků na španělském území	17
3.2 19. století a diktatura Prima de Riveru	18
3.3 Španělská občanská válka a Francisco Franco	19
3.4 Znovunastolení demokracie	21
4 KATALÁNSKÉ NÁRODNÍ SYMBOLY.....	22
4.1 Vlajka oficiální i neoficiální	22
4.2 Další charakteristické symboly.....	25
4.3 Zákaz koridy v Katalánsku	26
5 POLITICKÝ SYSTÉM KATALÁNSKA.....	28
5.1 Parlament, Generalitat, Výkonná rada a prezident.....	28
5.2 Stranický systém Katalánska	31
5.2.1 Konvergence a Jednota (CiU): Demokratická Konvergence Katalánska (CDC) a Demokratická Jednota Katalánska (UDC).....	32
5.2.2 Republikánská levice Katalánska (ERC).....	33
5.2.3 Strana socialistů Katalánska (PSC) a Lidová strana Katalánska (PPC)	33
5.2.4 Iniciativa pro Katalánsko a Spojená a alternativní levice (ICV-EuiA), Ciutadans a CUP	33
5.3 Preference modelu suverenity a potencionální nastolení precedentu.....	34
5.4 Samostatné Katalánsko v rámci Evropské unie a jeho zviditelnění	35
6 ANALÝZA VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ VŮČI OSAMOSTATNĚNÍ KATALÁNSKA.....	38
6.1 Protest 2012: „Katalánsko, nový stát Evropy“	39
6.2 Protest 2013 „Katalánská cesta (Via Catalana)“	39

7	PERSPEKTIVY DALŠÍHO MOŽNÉHO VÝVOJE	40
7.1	Katalánské referendum a kompetence katalánské vlády.....	40
7.2	Rozpuštění vlády a nové volby	42
	ZÁVĚR.....	43
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	44
	SEZNAM ZKRATEK	47
	SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ A TABULEK	48
	SEZNAM PŘÍLOH.....	49

ÚVOD

V zimním semestru roku 2013 jsem vycestovala do Barcelony na studijní pobyt Erasmus. Studiu španělštiny ani katalánštiny jsem se dříve nevěnovala, avšak na základě předchozích návštěv Španělska mne zajímala problematika katalánské otázky, se kterou jsem byla před vycestováním okrajově seznámena. Během pobytu v Barceloně jsem měla možnost lépe pochopit historické, kulturní i politické kontexty katalánské otázky, a to zejména díky osobním setkáním a zkušenostem s tamějšími obyvateli. Největším přínosem kulturním pro mne byla obecně realita všedního dne, přičemž jednoznačně nejsilnějším zážitkem se stala účast na demonstraci, která se každoročně koná 11. září. Zde jsem měla jedinečnou možnost osobního setkání s viceprezidentkou katalánské vlády Joanaou Ortega i Alemany a dalšími politiky a členy katalánského parlamentu či vlády. Zásadním se mi stalo seznámení se s Manelem Cruzem - radním města Argentony a členem parlamentní strany *Katalánské demokratické unie (UDC)* která společně se stranou *Katalánská demokratická aliance (CDC)* tvoří od roku 1978 koalici Konvergence a jednota (CiU). Díky němu se mnou vytvořený dotazník dostal do rukou zástupci téměř každé politické strany, která je v současné době součástí katalánského parlamentu.

Během demokratické tranzice, která nastala po pádu vlády Francisca Franca došlo k silné decentralizaci celého Španělska a vzniku sedmnácti autonomních společenství (*Comunidades Autonomas*). Španělsko je díky tomuto specifickému členění jednou z výjimek všech evropských zemí, kde mají necelostátní vládní strany moc zasahovat do národní politiky. Katalánsko se od roku 1979, kdy získalo autonomii, snaží o co největší nezávislost na centrální vládě, a to nejen díky důvodům kulturním a historickým, ale zejména ekonomickým. Tento region je totiž nejbohatším z celého Španělska a tvoří pětinu španělské ekonomiky, avšak většinu svého rozpočtu musí odvádět Španělsku. V průběhu svého pobytu a dotazování v Barceloně jsem postupem času nabyla dojmu, že neustále pořádané katalánské protesty, demonstrace a referenda nejsou tak docela zakořeněny v hrdém národním cítění, jazyku a historii, ale jde spíše poněkud stroze pouze o finanční a ekonomickou stránku věci. Je však pozoruhodné, jak silná je touha katalánských obyvatel po nezávislosti na Španělsku a jak patrná je kastilsko-katalánská dichotomie, a to především díky neustálému boji španělštiny a katalánštiny, prosazováním katalánských výrobků a zavrhováním všeho, co má španělský původ.

Práce se zabývá vysvětlením klíčových pojmů souvisejících s katalánskou otázkou. Prvním bodem je vysvětlení základních klíčových pojmů, jako je nacionalismus, katalanismus, katalánský nacionalismus a další. Dále stručným nástinem historického kontextu, který je klíčový pro pochopení neutuchající touhy Katalánska po samostatnosti. Konečně pak na základě svého vlastního empirického průzkumu analýzou mínění jak politických stran, tak mínění veřejného a perspektivami dalšího možného vývoje Katalánska, o kterém se bude znovu rozhodovat již na podzim tohoto roku.

1 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

Dříve než přistoupím k objasňování konkrétních pojmů souvisejících s regionálním nacionalismem, ráda bych upřesnila veškeré obecné termíny, které se tohoto tématu týkají. V následujících odstavcích se tedy zaměřím na vysvětlení samotného pojmu nacionalismus, jeho podstatu a formy, dále pojmu separatismus, patriotismus a základní vysvětlení pojmu katalanismus.

1.1 Stát, národ a nacionalismus

Propletení těchto tří pojmů začíná latinským slovem natio, tedy národ. Národ nemůže existovat, není-li stát a nacionalismus nevznikne, není-li národ. Všechny tyto tři pojmy prošly napříč staletími různými úpravami a u některých doposud neexistuje jednoznačná a přesná definice. Ráda bych začala odlišením konceptu státu a národa. „Stát je na rozdíl od národa konkrétním teritoriem, které je drženo pohromadě pomocí centra moci.“¹ Tedy stát je určen konkrétním územím, mocí a lidem, zatímco národ je spíše komunitou, která se vnitřně identifikuje s lidmi, s nimiž se pravděpodobně nikdy nesetká. Národ je obecně uznáván jako společenství lidí hlásící se ke stejné národnosti (národní identita je neměnná), které spojuje společná kultura, jazyk a historie. „Mít národnost není vrozená všeobecná vlastnost lidstva, ale stalo se nyní, že to tak vypadá. Ve skutečnosti národy, stejně jako státy, jsou nahodilostí a nikoli všeobecnou nutností.“²

Protože i v názvu mé bakalářské práce se vyskytuje pojem nacionalismus, považuji za stěžejní věnovat se zevrubněji vysvětlení tohoto pojmu. Obecně „představuje politický směr a ideologii vycházející z přesvědčení o výjimečnosti a zpravidla i nadřazenosti vlastního národa.“³ Nacionalismus lze chápat ze dvou základních hledisek. Nacionalismus jako tvrzení, že příslušnost k národu je přirozenou a neodmyslitelnou součástí všech lidských bytostí a že národ je základem státu. Tato teorie se nazývá primordialismus a je jednou z konceptuálních linií nacionalismu. Dále lze chápat nacionalismus jako formu patriotismu, tedy jako vlastenectví a přesvědčenost o jedinečnosti vlastního národa. Nacionalismus ve formě patriotismu lze dále rozdělit do dvou poloh a těmi je nacionalismus akceptovaný (umírněný) a radikální (agresivní). Obecné charakteristiky nacionalismu jsou poměrně komplikované, neboť nacionalismus prošel v posledních dvou staletích řadou různých podob, a proto je na

¹ Národ a stát, dostupné z: <http://etspraha.cz/cs/people/article/146>, k 4.2.2014

² Gellner Arnošt, *Národy a nacionalismus*, Praha: Translation Jiří Markus, 1993, ISBN 80-900892-9-str.17

³ Gellner Arnošt, *Národy a nacionalismus*, Praha: Translation Jiří Markus, 1993, ISBN 80-900892-9-str.18

místě jej charakterizovat ve vztahu k danému regionu. Nacionalismus katalánský se svými projevy kloní spíše k poloze umírněné, avšak má svá ojedinělá specifika, kterým se budu dále věnovat. Pravdou nicméně zůstává, že nacionalismus, a to i ten katalánský, je v mnoha ohledech v přímém kontrastu s demokratickými a občanskými principy. V případě Katalánska je v současné době porušování demokratických principů (snaha vyhlášení referenda) pro tento region hlavním zdrojem znesnadnění osamostatnění, neboť španělská vláda považuje tento krok za protiústavní, jelikož referenda mají být vyhlašována pouze na úrovni celostátní.

Obr. 1.: Srovnání nacionálních a demokratických aspektů ⁴

	Moderní demokracie	Nacionalismus
Organizační jednotka	Stát	Národ
Ideál státního uspořádání	Stát	Národní stát
Pojetí jednotlivce	Občan	Příslušník národa
Zdroj soudržnosti	Občanský princip (občanství získané např. trvalým pobytem, pracovními aktivitami nebo daňovou rezidencí na území státu)	Národnostní princip (národnost získána narozením, zděděna po předcích, pokrevní linie, rodový princip atp.)
Projev úcty k celku	Občanská angažovanost	Vlastenectví
Pro koho platí volební právo	Pro občany státu	Pro příslušníky národa
Pro koho platí rovnost	Pro všechny občany státu	Pouze pro příslušníky národa

⁴ [online] [Cit. 2014-02-07] *Svět podle demokracie*, dostupné z: http://www.svetpodledemokracie.cz/ukazkova_lekce.html

1.2 Separatismus

Snaží-li se národ osamostatnit, oddělit, či odtrhnout od svého stávajícího území, a to už z jakéhokoli důvodu, hovoříme o separatismu. Národní cítění, historický kontext, jazyk, kultura a etnika vedou různé národy po celém světě k zastávání této ideologie. Stejně tak katalánský nacionalismus vede veřejnost i politické strany k touze po autonomním státě a odtržení se od Španělska. Úspěšné separatistické kroky vedou k celosvětovým státním decentralizacím. Vystává otázka, zda je takový druh decentralizace v kontrastu s obecným sjednocováním Evropy v pořádku. Zástupci katalánských politických stran, které jsou zastánci osamostatnění tohoto regionu, se však nedomnívají, že by případné osamostatnění bylo nastolením negativního precedentu o decentralizaci. Naopak takové chování schvalují, vítají a podporují všechny národy, které se ve své zemi cítí utlačovány, k separatismu. Některé z politických stran však přiznávají, že mají obavy z možné reakce Baskického regionu, neboť ten je naopak znám svými extrémně radikálními projevy nacionalismu. (Podrobněji kapitola 5)

1.3 Patriotismus

Patriotismus, jinak též vlastenectví, vychází z národního emotivního a kladného postoje, který jedinci zaujímají ke svému národu. Tato ideologie je velice mírná a spíše podpůrná, značí hrdost a lásku ke svému národu, avšak nevyklučuje úctu k jiným národům. V Katalánsku se téměř na každém rohu vyskytuje nápis „Catalonia is not Spain“, jsou zde tedy patrné nacionalistické projevy. Katalánská veřejnost však nevystupuje proti celému Španělsku, vystupuje proti Kastilii, jejímž regionem je Madrid, kterému se Katalánsko musí proti své vůli podřizovat, a to především po ekonomické stránce. Po dobu svého pobytu jsem však nepozorovala jakoukoli nesnášenlivost vůči ostatním autonomním oblastem Španělska, a tak je možné říci, že v případě Katalánska je to právě citový vztah ke své zemi a tedy patriotický postoj, který vede Katalánsko k touze po osamostatnění a tedy následným separatistickým krokům.

2 SPECIFIKA KATALÁNSKÉHO NACIONALISMU

V této kapitole, po předchozím vysvětlení základních pojmů, přikročím nyní k vysvětlení dalších, již konkrétnějších konceptů, které jsou stěžejní pro mou práci. Takovými jsou katalanismus, katalánský nacionalismus, politický katalanismus a katalánský separatismus/independentismus.

2.1 Katalanismus (Catalanismo)

Katalanismus je základní ideologie, ze které se odvíjí veškeré počiny politiků a především mínění veřejnosti. „*Je ideologie, jejímž cílem je chránit a hájit vlastní a osobní hodnoty Katalánska, jeho tradice, kulturu, jazyk a historická práva.*“⁵ Jedná se tedy v podstatě o jakési sebeuvědomění, jehož kořeny lze hledat již v 18.století, bezprostředně po porážce ve válce o španělské dědictví, kdy katalanismus začal jako odpor k centralizaci a homogenizaci uložené státem. V této době se ještě nevyskytují žádné snahy o vytvoření autonomního státu, tyto tendence spatřujeme až začátkem 20.století. Rozlišujeme též katalanismus jako politické hnutí (politický katalanismus) a jako hnutí občansko-kulturní. Do druhé skupiny spadá také spolek Katalánská solidarita, který byl apolitický až do roku 1906, kdy sdružil veškeré významné politické síly Katalánska. Poměrně zásadní je současný rozdíl mezi katalanismem a katalánským nacionalismem. Zatímco stoupenci katalanismu jsou spíše patrioti a víceméně spokojení s plným začleněním Katalánska do Španělského království, katalánští nacionalisté mají separatistické snahy. Kompromisem mezi těmito dvěma směry jsou federalisté.

---

⁵ Prat de la Riba, E. *La Nacionalitat Catalana*. Barcelona: Edicions 62, 1990. ISBN 84-297-145-37

2.2 Politický katalanismus

Základem politického katalanismu je dokument Bases de Manresa z roku 1892, který byl základem pro vytvoření regionální ústavy Katalánska. Dalším bodem, který dal vzniknout politickému katalanismu je vytvoření první politické strany, jejímž cílem bylo vytvoření politické autonomie v rámci španělského území, nikoli však zatím státní autonomii. Tímto vzniká politická ideologie katalanismu.

2.3 Katalánský nacionalismus

Vznikl na počátku 20.století, formování myšlenky, že Katalánsko je na základě historických souvislostí národ. Katalánský nacionalismus je rovněž politickou ideologií, na rozdíl od politického katalanismu je zde již však snaha o vytvoření plně autonomního a mezinárodně uznávaného státu. I toto politické hnutí vychází z občansko-kulturního hnutí z 18.století. Základ katalánského nacionalismu vychází z teorie, že Katalánsko je národ utlačovaný Španělskem, a to již od dob okupování Bourbony vojsky v roce 1714. Značí katalánštinu jako rovnocenný jazyk jazyku španělskému, zastává názor, že veškeré evropské instituce by měly používat katalánštinu na stejné úrovni jako španělštinu. Snaží se hájit rovněž zájmy ekonomické, jež považuje za utlačované a požaduje co nejvyšší nezávislost na Španělsku z oblasti zákonodárné, výkonné, soudní, kulturní a ekonomické.

2.4 Katalánský separatismus/independentismus

Další a nejextrémnější formou je takzvaný katalánský separatismus. Ačkoli Katalánsko není ve svých snahách o separaci zdaleka tak extrémní jako Baskicko, i zde vznikly teroristické organizace: Exèrcit Popular Català (Lidové katalánské vojsko) a Terra Lluire (Svobodná země), které za dobu svého trvání uskutečnily několik menších atentátů. Nyní však stoupenci independentismu prohlašují svou politiku za mírovou. Separatisté používají rovněž jako symbol pro nezávislý katalánský stát, který by měl být plně samostatný v rámci Evropské unie, vlastní vlajku.

Tab.2. Přehled pojmů a jejich vysvětlení

	Katalanismus	Politický katalanismus	Katalánský nacionalismus	Katalánský separatismus
Vznik	18.stol. (1714)	19.stol.(1892)	20.stol.	30.léta 20.stol.
Druh	Občansko-kulturní	Politický	Politický	Politický
Preferované státní uspořádání	Součást Španělského království	Součást Španělského království s vlastní politickou autonomií	Vlastní autonomní stát v rámci Španělského království	Nezávislý katalánský stát
Forma	Patriotismus	Umírněná forma	Umírněná forma	Extrémní forma

(Vlastní tvorba autora)

2.5 Národní povědomí a ekonomická otázka

Katalánské národní cítění je patrné neustále a při každodenních činnostech. Stejně jako jakékoli jiné utlačované státy pociťující nacionální cítění, i u Katalánska vychází toto cítění prvotně především z historického kontextu. Není to však jen hrdost k národním tradicím, jazyku a kultuře. V posledních letech tuto pýchu předčil zcela elementární problém: ekonomická krize.

Jak uvádí Carles Bosch Lorenzo (CDC)⁶, důvodů k pociťování národního povědomí je několik. Nejzásadnější však vidí v nepochopení jedinečnosti Katalánska (jazyk, kultura, tradice, zvyky). Společně s členem strany IC-V Angelem Puig i Voltá⁷ se rovněž přiklání k názoru, že Katalánsko si během svého vývoje prošlo opakovanými křivdami, které mělo Španělsko snahu napravit vytvořením autonomních statutů. Ere Morá Juvinyá (ERC)⁸ vidí Katalánsko v nerovném vztahu se Španělskem, a to v podobě utlačování jazyka, kultury a ekonomiky. Ekonomická otázka, jak jsem již z kraje této kapitoly nastínila, je naprosto zásadní i co do rozsahu národního sebeurčení. Benet Maimí (UDC)⁹ a stejně tak i Eduald Calvo (CUP)¹⁰ uvádí jako důvod národního cítění pouze otázku ekonomickou. Zlomovým okamžikem pro toto cítění

⁶ Carles Bosch Lorenzo: (CDC), viz Příloha B

⁷ Angel Puig i Volta (ICV-EuiA), viz Příloha B

⁸ Ere Morá Juvinyá (ERC), viz Příloha B

⁹ Citace: Benet Maimí i Pou (UDC), viz Příloha B

¹⁰ Citace: Eduald Calvo i Catalá (CUP), viz Příloha B

nebo celkově pro znovuvzkříšení snah o autonomii bych určila rok 2010, kdy byla v Katalánsku zvolena nová vláda. V tomto roce se do čela vlády dostala nejen Konvergence a Jednota, ale současně také Lidová strana Katalánska (PPC), která má centralistické zájmy. Tato volba nevěstila pro Katalánce nic dobrého. Dalším mezníkem byl rok 2012, ve kterém nedošlo k uznání fiskálního paktu. Uznání tohoto paktu by bylo velmi zásadní, neboť daňová politika Katalánska by byla stejná jako ta Baskická, přičemž Baskicko odvádí do Madridu jen zlomek daní a zbytek si nechává na financování svého regionu. Artur Mas¹¹ vyhlásil nakonec volby nové (snaha o získání absolutní většiny prokatalánských stran a následné možné vyhlášení samostatnosti). Tento tah se bohužel nezdařil, a tak Katalánsko musí čekat dál.

Je logické, že hospodářská situace je v posledních letech nejstěžejnější důvod, který vede katalánské obyvatele po touze osamostatnit se zcela, nebo alespoň získat více autonomie v otázce fiskální, jako má například Baskicko a Navarrsko. Tento argument je bezpochyby plně na místě, neboť Katalánsko je nejbohatší region, který současně odvádí nejvyšší možnou daň. *„Otázka ekonomiky je nepochybně důležitá. Je potřeba mít na paměti, že každý rok Katalánci zaplatí na daních 16 milionů Euro, které se už do Katalánska nevrátí. Avšak takový výklad, který tvrdí, že nezávislost Katalánska má kořeny pouze v ekonomických otázkách, je předpojatý. Jak už jsem říkal u předchozí otázky, existuje tu také rostoucí národní cítění, které je výsledkem nedostatku pochopení od španělského stát.“*¹² Zástupci stran IC-V a CUP se také domnívají, že hospodářský aspekt se přidružil až v posledních letech, proto je volání po osamostatnění mnohem silnější a viditelnější. *„Existuje celá řada důvodů a všechny mají svou důležitost. Nicméně nynější katalyzátor, který aktivoval to nejvýraznější národní vědomí, je ekonomická krize. Nedodané příspěvky centrální vlády Katalánsku se odhadují na víc jak devět miliard Euro. Jsou to příspěvky, které měl španělský stát dát Katalánsku a se kterými se počítalo, ale které nakonec neproběhly. Katalánsko každoročně přispívá státu mezi jedenácti a šestnácti miliardami Euro, která se už do Katalánska nevrátí. Od roku 2000 se nestalo ani jednou, že by předpokládané příspěvky pro Katalánsko, vymezeno v procentech z celku, dosáhly alespoň výše přínosu, který Katalánsko dodává ekonomii španělského státu, či alespoň výše, která by odpovídala proporcionálnímu zastoupení v populaci.“*¹³ Podle Beneta Maimí je také téměř pro čtyři pětiny obyvatel právě otázka ekonomická důvodem k projevu národního cítění, zbylé pětina jej zakládá pouze na subjektivním cítění.

---

¹¹ Současný prezident Generalitat od roku 2012

¹² Citace: Carles Bosch Lorenzo (CDC), viz Příloha B

¹³ Citace: Benet Maimí i Pou (UDC), viz Příloha B

3 STRUČNÝ PŘEHLED HISTORICKÉHO VÝVOJE KATALÁNSKA

Původ katalánského národního cítění je nepochybně zakořeněn hluboko v historii. V následujících kapitolách se pokusím zjednodušeně nastínit veškeré klíčové události, které k přispěly jak ke vzniku původního katalanismu, tak k dovršení v podobě katalánského separatismu.

3.1 15. století a vláda Habsburků na španělském území

Různými historickými událostmi patřilo tehdejší území Katalánska střídavě buď pod francouzskou, či aragonskou nadvládu. Zásadní zvrat nastal sňatkem Isabely Kastilské a Ferdinanda Aragonského roku 1469, kdy se území Pyrenejského poloostrova sjednotila a Katalánsko se stalo součástí Španělské monarchie. I přes toto sloučení, které znamenalo zvýšení centralistické tendence a zesílení kastilské politiky, kultury i jazyka, se Katalánsku dařilo držet si v rámci monarchie svoje výsadní postavení.

Zesilující se „kastilizace,, tedy dále vede k francouzsko-španělským (Els Segadors – Katalánci tuto válku nazývají Válka násilníků, totožný název má rovněž Katalánská národní hymna) válkám, které jsou přídatným rozsáhlým konfliktem k právě probíhající válce třicetileté. Během těchto válek také dochází k povstání Katalánska v roce 1640, které podporuje francouzský kardinál Armand-Jean du Plessis de Richelieu. Francouzsko si na základě této podpory dále tvoří nároky na Barcelonské hrabství a další Katalánská území a vládne zde až do roku 1652. V roce 1659 končí francouzsko-španělské války Pyrenejským mírem a Francie tak poprvé mocí převažuje nad Habsburskou říší. Pro Katalánsko to znamená ztrátu pětiny svého území, konkrétně severní části Perpignon. Zbytek území náleží Španělsé monarchii, která se stále snaží o decentralizaci. Zde tedy poprvé spatřujeme rozdílné sklony – snaha Španělska o centralizaci a kontrastní snaha Katalánska o decentralizaci.

Dalším důležitým mezníkem jsou války o Španělské dědictví (1701-1714), kdy se Katalánsko připojilo společně se Svatou říší římskou, zeměmi rakouských Habsburků, Anglií a Holandskem ke straně protifrancouzské koalice. Ačkoli právě protifrancouzská koalice měla původně blíže k vítězství, díky vnitrokoaličním rozporům (Vítězství toryů v Anglii) a smrti habsburského panovníka Josefa I., byla tato koalice ve finále poražena. S ní se rovněž 11. září 1714 vzdává Barcelona. Podpora této koaliční strany znamená pro Katalánsko ztrátu svého výsadního postavení, rozpočtového systému a v neposlední řadě jazyka. Tento den je také od roku 1980 národním svátkem (El Diada), kdy se lidé symbolicky scházejí k soše Rafaela Casanovy, který se účastnil válek o španělské dědictví a představuje symbol svobody.

3.2 19. století a diktatura Prima de Rivery

„Občanský koncept španělského národa se prosazoval se značnými potížemi v průběhu pěti revolucí během 19. století. Když byl otřesený starý režim nakonec v sedmdesátých letech poražen, ukázalo se, že nejméně dvě skupiny obyvatel – Baskové a Katalánci – mají potíže s tím, aby bez problémů přijali španělskou státní – národní identitu. Historická svébytnost obou území spojená s rozdílem etnickým vytvořila tak alternativu vůči státní identitě španělské.“¹⁴

Poměrně zásadním finančním vyčerpáním prošlo Španělsko v období karlistických válek, které byly vyvrcholením vnitřních nepokojů. Tyto vznikly rozlišným názorem na výběr nového panovníka a byly rozděleny na dva tábory. První podporoval Dona Carlose, který nechtěl uznat pragmatickou sankci z roku 1830 (Karlisté), druzí byli naopak přívrženci Isabely II. (Cristinos), k nimž patřilo také Katalánsko. Tyto rozbroje přivedly Španělsko na finanční dno, avšak Katalánsko mělo stále dost sil, aby konkurovalo rozvíjejícím se zemím Evropy, které již procházely průmyslovou revolucí. Již v této době spatřujeme Katalánsko jako jakéhosi ekonomického „tahouna“, celého Španělska. Tato nepříznivá situace vede ke vzniku apolitické organizace Reinaxença (renesance), která se snaží o obnovu jazyka a kultury. Po volbách v roce 1869 vítězí v Katalánsku federalisté. Ti se později rozdělí na „benevolentní“, (kteří usilují o navrácení autonomie se souhlasem shora) a „nekompromisní“, (kteří usilují o navrácení autonomie všech regionů, přičemž každý si určí své vlastní požadavky). Roku 1873 vznikla nakrátko První španělská republika a pod nátlakem nekompromisních federalistů byl vyhlášen také Katalánský stát, který neměl dlouhého trvání a rozpadl se společně s První republikou, ale pro následující vývoj se stal klíčovým, jelikož se začalo tvořit velké množství spolků na podporu Katalánska. Mezi

---

¹⁴ Hroch Miroslav, *Národy nejsou dílem náhody*, Praha: Sociologické nakladatelství, 2009, ISBN 978-80-7419-010-0

významné bych zařadila Katalanistický kongres, Akademii katalánského jazyka a Katalánské centrum.

V roce 1923 dochází k vojenskému převratu, jehož hlavou byl generál Primo de Rivera, který se téhož roku za pomoci krále Alfonse XIII. stává ministerským předsedou. Původ převratu lze hledat již v roce 1909, kdy došlo v Barceloně k takzvanému „Tragickému týdnu„. Ten původně začal vesměs mírovou stávkou proti verbování katalánských vojáků do bitvy o Mellilu, avšak skončil drancováním a pálením církevních budov. Po dobu sedmileté vlády diktátora Rivery bylo vydáno mnoho dekretů, které zakazovaly Katalánsku jakýkoli národní projev. Zákaz se tedy vztahoval na užívání katalánštiny, užívání katalánské vlajky, úřady byly zbavovány svých pravomocí, došlo k rušení nacionalistických spolků. S příchodem nového ministra byl rovněž zakázán fotbalový klub Barcelona. Španělsko se snažilo všemi možnými prostředky znemožnit Katalánsku jakýkoli autonomní projev, a tak i kvůli rostoucí politické satíře šířící se v katalánském tisku vznikl zákon, který umožňoval rozšíření vojenské jurisdikce i na trestání těchto projevů jako velezradu. Během této vojenské diktatury tak Katalánsko znovu pozbylo většinu svých nově nabytých pravomocí, které se v dalších letech měly ještě více snižovat.

3.3 Španělská občanská válka a Francisco Franco

Po nucené abdikaci generála Prima de Rivery proběhly volby, z nichž vítězně vzešli republikáni, a tak 14.dubna 1931 byla vyhlášena druhá republika. Pro Katalánsko to znamenalo získání vlastního parlamentu. Za druhé republiky však rostly vnitřní nepokoje, rostlo napětí mezi pravicí (v této době rovněž vzniká ultrapravicová organizace Falanga) a levicí (šíří se anarchismus, komunismus a socialismus). V roce 1936 tyto spory vyústily v krvavou občanskou válku. Katalánsko zde stojí na straně oficiální vlády levicových republikánů. Proti ní stojí pravicoví povstalci, kteří mají silnou podporu Třetí říše, Itálie a Portugalska, vedení generálem Franciscem Francem. Teprve po dvou letech se nacionalistům daří ovládnout hlavní průmyslová centra Španělska a až 22. ledna 1939 také Barcelonu. Španělská občanská válka je definitivně ukončena v dubnu roku 1939. Řadí se mezi nejkrvavější a současně nejnepřehlednější války v Evropských dějinách. Současně s koncem války přichází diktatura Francisca Franca nazývána franquismo.

Francisco Franco, nejvyšší představitel Španělska v letech 1939-1975, označovaný jako Vůdce Španělska z Boží milosti (*Caudillo de España por la gracia de Dios*). Během jeho vlády nebyl nastolen pořádek a mír, ale naopak docházelo k dalším krutostem, cenzuře a represálím. V rámci hájení státní jednoty a soudržnosti Franco zcela odmítal jakýkoli projev separatismu či independentismu, a tak byl vývoj Katalánské autonomie na čtyřicet let pozastaven. Během Francovy vlády došlo k zákazu používání katalánštiny a jako jediný oficiální jazyk byla uznána španělština. Byly zrušeny Stanovy autonomie Katalánska a politika se dostala zcela do pozadí. Nastala velmi nekompromisní cenzura tisku, projevy nacionalismu byly stíhány velmi přísnými represemi. „*Byla znovu nastolena dominance katolické církve, většina škol svěřena jezuitům, rozvod se stal ilegální a svatby v kostele povinné. Existovala pouze jediná strana (Národní hnutí)*“¹⁵. Albert Balcells hovoří o šedesáti tisících vyhnancích, kteří byli nuceni opustit svou vlast.

Počátkem své vlády si Franco vyžádal vydání všech republikánských vůdců, mezi něž patřil rovněž tehdejší katalnský prezident Companys¹⁶, který byl v říjnu roku 1940 zastřelen. Téhož roku také vznikla tajná protestní organizace Front Nacional de Catalunya, která napomáhala uprchlíkům s překročením hranic a informovala spojenecké velmoci. Vznikla republikánská exilová vláda, která se společně s domácími odpůrci zasazovala za to, aby Španělsko nebylo přijato do Společenství národů, dokud je pod vládou diktátorského režimu. Již v šedesátých letech se do popředí dostává Jordi Pujol, budoucí předseda katalánské vlády a zakladatel strany Konvergence a Jednota, který ostře vystupoval proti jednotnému španělskému deníku La Vanguardia.

Zásadní změny se začaly odehrávat od roku 1955, kdy bylo Španělsko přijato do OSN a došlo k částečnému uvolnění režimu. V šedesátých letech vznikla v Katalánsku tři nová nakladatelství a následně roku 1966 byla zrušena cenzura tisku a počet přeložených publikací do katalánštiny několikanásobně vzrostl. Nově vzniklé nacionalistické odbory a strany bojující za nezávislost se však setkaly s úspěchem až v roce 1975, kdy generál Franco zemřel a s ním padl i jeho diktátorský režim.

---

¹⁵ [online] [Cit. 2014-02-15] Historie Španělska, dostupné z: <http://www.mundo.cz/spanelsko/historie>

¹⁶ Zakladatel nejvýznamnější levicové politické strany ERC, reprezentant exilové vlády ve Francii z r.1939

3.4 Znovunastolení demokracie

„Smrt diktátora Franca nastolila období, které začalo být později známé jako přechod k demokracii, během kterého byly obnoveny demokratické svobody, jež vyvrcholily Španělskou ústavou z roku 1978. Tato ústava uznala existenci různých národních společenství v rámci španělského státu, který navrhl rozdělení země do autonomních komunit.“¹⁷ Již v roce 1977 došlo k obnovení parlamentu v čele s prezidentem Josepem Tarradellasem a téhož roku byla znovuzavedena povinná výuka katalánštiny na školách. 1980 proběhly první autonomní volby, které vyhrála strana Konvergence a Jednoty (Convergencia i Unio) s 27,7% hlasů v čele s Jordi Pujolem. Právě tato strana je i v současnosti stranou s největším počtem mandátů v katalánském parlamentu. Co se týče mezinárodní politiky, úspěchem bylo pro Španělsko vstup do NATO a ES v roce 1981. Úspěchem pro Katalánsko bylo zvolení Barcelony sídlem Olympijských her v roce 1992. Ke zklamání naopak došlo při volbách do Evropského parlamentu v devadesátých letech, kdy Katalánsko společně s dalšími autonomními oblastmi doufalo v zastoupení vlastními zástupci, avšak Španělsko bylo zastoupeno jako jeden stát. Roku 1994 byl však zřízen Výbor pro regiony, ve kterém je zastoupeno také Katalánsko. V současné době Katalánsko stále usiluje o uznání autonomního státu, přičemž další referendum by mělo proběhnout 9. listopadu roku 2014.

---

¹⁷ ARTETA A. a spol., *Dějiny Španělska*, Praha: Lidové noviny, 1995, ISBN 80-7106-117-4

4 KATALÁNSKÉ NÁRODNÍ SYMBOLY

Národ je obecně uznáván jako společenství lidí hlásící se ke stejné národnosti (národní identita je neměnná), které spojuje společná kultura, jazyk a historie. Do společné kultury pak spadají národní symboly, jako je vlajka, hymna, národní tance, kuchyně. Zajímavostí je, že jak katalánská vlajka, tak katalánská hymna, jsou jedněmi z nejstarších na světě. Protože je však Katalánsko začleněno jako součást Španělska, nevěnuje se tomuto faktu příliš mnoho pozornosti.

V této kapitole se budu věnovat bližšímu určení nejzásadnějších národních symbolů a také nástinu historie katalánského jazyka.

4.1 Vlajka oficiální i neoficiální

Oficiální vlajka se v katalánštině nazývá La Senyera. Vlajka má čtyři rudé pruhy na žlutém podkladu a byla přebrána z původního erbu Aragonského království. *„Díky expanzivní politice Aragonského království během 13. a 14. století se sláva onoho katalánského symbolu rozšířila po celé oblasti Středozemního moře – proto dnes katalánská vlajka v různých podobách je součástí symbolů nejen ve španělských oblastech (Baleárské ostrovy, Valencie, Aragonie – stačí se podívat na oficiální vlajky těchto španělských oblastí), ale také ve francouzských regionech Languedoc-Roussillon nebo v Provence, v Andoře, městě Algueru či v některých provinciích v italské Kalábrii.“*¹⁸

Mohlo by se zdát, že neoficiální vlajky jsou nepodstatné. V Barceloně a celém Katalánsku však nikdy nenarazíte na vyvěšenou oficiální vlajku. Naopak téměř v každém okně a balkoně visí jedna z vlajek neoficiálních. Katalánci tak proklamují svoji nezávislost alespoň tímto způsobem. Na rozdíl od Senyery, která je pouze jedna, neoficiální vlajky jsou přítomny rovnou dvě. První verze této vlajky - La Estelada se datuje k roku 1908 a za jejího tvůrce považujeme nacionalistu Alberta Bellestera. K původnímu vzhledu je přidán modrý cíp s bílou hvězdou. Autor se inspiroval vlajkou Kubánskou, neboť po dobu jeho pobytu zde se Kuba osamostatnila od mnohaleté španělské nadvlády. Tato vlajka symbolizuje snahu o nezávislost Katalánska. Její obnovou je La Estelada roja, na níž se vyskytuje červená hvězda jako symbol zachování katalánských tradic (barev). Dá se říci, že tato vlajka je extrémističtějšího rázu, neboť volá po naprosté separaci a přívrženci tohoto názoru nechtějí mít do budoucna se Španělskem naprosto nic společného. Obecně platné je rozdělení těchto

---

¹⁸ [online] [Cit. 2014-03-01] *Historie*, dostupné z: <http://catalunya2011.blogspot.cz/search/label/Historie>

dvou vlajek mezi pravicově (vlajka s bílou hvězdou) a levicově (vlajka s rudou hvězdou) smýšlející občany. Při demonstracích však jasně převládá první varianta této vlajky a La Estelada roja je spíše ojedinělá.

Obr.1.: La Senyera

Zdroj: <http://lh4.ggpht.com/-2vLkViC79o4/TII1oHFqsNI/AAAAAAAAAAmc/9Ekrt-hkd98/senyera.jpg?imgmax=640>

Obr.2.: La Estelada

Zdroj: <http://www.hispanidad.com/imagenes/estelada-21ago13.jpg>

Obr.3.: La Estelada roja

Zdroj: <http://botiga.cup.cat/9384-2492-thickbox/adhesiu-relleu-estelada-roja-onejant-gran.jpg>

4.2 Další charakteristické symboly

Katalánská národní hymna nesoucí název *Els Segadors* byla uznána parlamentem jako oficiální hymna roku 1899. Její text se vztahuje k událostem z roku 1640 (datum povstání Katalánska během španělsko-francouzských válek). Na konci občanské války byla zakázána a k jejímu zpětnému uznání došlo až roku 1993.

Katalánština se vyvinula z vulgární latiny v oblasti východní části Pyrenejí a během reconquisty se rozšířila po dnešním Katalánsku, Valencii a Baleárských ostrovech. Vlivem francouzského historického kontextu se do katalánštiny časem začleňuje v menší míře i tento jazyk. Mnohokrát napříč staletími byla snaha katalánštinu potlačit, či zrušit úplně. Nejhorší úpadek byl jednoznačně v období vojenské diktatury a za frankismu. Za vlády Francisca Franca byly po celém Katalánsku plakáty a hesla jako: „*Jsi-li Španěl, mluv španělsky.*“¹⁹ Či „*Zakazujete plivat, ale mluvíte katalánsky.*“²⁰ Oficiálním a úředním jazykem se stala až v roce 1979 (Zakotveno v Ústavě). Nyní je katalánština úředním jazykem společně se španělštinou, avšak je naprosto zřejmá snaha o úplné vytlačení španělštiny (mnohdy chybí dvojitý překlad a je přítomen pouze v katalánském jazyce). Ve školách se učí na prvních stupních pouze katalánština a španělština přibývá až na stupni druhém. Má nejbližší itaštině a portugalštině.

Výše jsem již zmiňovala národní den *El Diada*, který se koná každoročně 11. září na počest událostem z roku 1714, kdy Barcelona kapitulovala během válek o španělské dědictví. Tento den se schází obyvatelé k soše Rafaela Casanovy v Barceloně, hrdiny boje za svobodu, který představuje symbol svobody. První na řadě při této slavnostní události jsou politické strany, které k soše přistupují vždy jednotlivě. Položí zde květiny, zazpívají hymnu a vystřídá je další politická strana. Samostatně chodí oficiálně uctít památku Casanovy i národní fotbalový tým FC Barcelona. V tento den je velice zřejmé, jak silná je národní soudržnost, protože demonstrace se účastní valná většina občanů. Tento den jsou rovněž všechny zpoplatněné exkurze přístupné zadarmo a mimo jiné je možnost podívat se do katalánského parlamentu, který je jiné dny veřejnosti nepřístupný.

---

¹⁹ [online] [Cit. 2014-02-23] *L'ocupació de Catalunya. La dictadura de Franco. Repressió i exili*, dostupné z: <http://www20.gencat.cat>

²⁰ [online] [Cit. 2014-02-23] *L'ocupació de Catalunya. La dictadura de Franco. Repressió i exili*, dostupné z: <http://www20.gencat.cat>

Obr.4.: Projevy katalánského národního cítění

Zdroj: <http://www.aop-press.com/wordpress/wp-content/uploads/2009/12/232.jpg>

Za zmínku rozhodně stojí ještě několik symbolů, které jsou pro obyvatele Katalánska typické. Prvním jsou tzv. „Castelly“, neboli lidská věž. Jejich počátek se datuje k 18. století a je UNESCOM zařazen na seznam Mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva. Národní tanec La Sardana má rovněž velice silné kořeny a společně s lidskou věží jej můžeme vidět během různých karnevalů, oslav, případně demonstrací. Jako poslední bych jmenovala katalánskou kuchyni, která se až překvapivě vzdaluje španělské a mnohdy se podobá té české. Jde zejména o přítomnost těžkých a tučných pokrmů, které do oblasti Středozemního moře příliš nezapadají.

4.3 Zákaz koridy v Katalánsku

Korida je iberská tradice s dlouholetou historií, která je stále populární v mnoha zemích, avšak v současnosti se spíše přiklání k jejímu rušení, neboť je veřejně uznáván názor, že se nejedná o nic jiného, než o týrání zvířat. Také Katalánsko tuto tradici ve svém regionu zrušilo, nebylo by to ale ono, kdyby se při rušení španělské tradice v Katalánském regionu nediskutovalo o politickém podtextu. *„Ale ekonomické argumenty jsou v katalánské debatě spíš pomocné, stejně jako hlasy obránců práv zvířat. Z koridy se stala politika. Katalánští levicoví nacionalisté, kteří s návrhem přišli, v podtextu uvádějí, že býčí zápasy, jež v minulém století tak zpopularizoval například americký spisovatel Ernest Hemingway, jsou cizí katalánské kultuře a jsou španělským*

*importem, který má zdůraznit podřazenost Barcelony Madridu.*²¹ Nejsem kompetentní rozhodnout, na které straně je pravda a protože i já jsem žila z takto dostupných zdrojů, zařadila jsem tuto otázku do svého dotazníku. Nebylo pro mne až tak velkým překvapením, že všechny z dotazovaných stran uvedly, že zrušení této tradice nemá naprosto co dočinění se zájmem o vymazávání a potlačování kulturních tradic v Katalánsku a pravým důvodem je snaha o zastavení týrání zvířat. Například Benet Mami i Pou mne informoval, že kořeny koridy sahají právě do Katalánska, a tak není až tak docela pravda, že se jedná výlučně o zvyk španělský. *„Býčí zápasy není tradice výlučně španělská, jde o tradici celého poloostrova. Tím chci říct, že byla typická nejen pro Kastilii, nýbrž i pro Portugalsko, Katalánsko a jih Francie a dokonce se vyvezla i do Jižní Ameriky. Je to však tradice krutosti ke zvířatům a na jako takovou tu už pro ni není místo. Z tohoto důvodu byla zrušena. Španělé věří, že byla zakázána, protože je to tradice španělská, ve skutečnosti to však bylo pro její krutost ke zvířatům.*²²

Interpretace ostatních dotazovaných by byla vesměs stejná. *„Katalánsko bylo vždy zemí, která přijímala různé migrační proudy. Kvůli zeměpisné blízkosti velká část imigrantů v Katalánsku má či měla svůj původ v různých regionech Španělska. Tito imigranti mají svůj vlastní jazyk, kulturu a tradice. A v případě nezávislosti by bylo nesmyslné, aby byli nuceni cokoli ze svého původu opustit. Myslím, že to se nestalo nikdy v žádné civilizované zemi. Navíc věřím, že katalánští studenti by měli být schopní mluvit katalánsky (tedy vlastním jazykem Katalánska), španělsky (kvůli vzájemné blízkosti a protože jde o světově rozšířený jazyk) a anglicky (universálním jazykem). Co se býčích zápasů týče, jde o mimořádnou podívanou, která bez pochyby tvoří součást španělské tradice, ačkoli i v mnoha částech Katalánska se obdobná vystoupení konají (ta, která se nazývají “correbous”). Nicméně v rozhodnutí, které přijal katalánský parlament (reprezentující katalánský lid a v tomto konkrétním případě i se svobodou hlasu dvou hlavních současných politických stran – CiU a PSC) se kladl důraz spíše na odlišné aspekty, jako je utrpení zvířat, spíše než na to, zdali nebyla potlačena španělská tradice.”*²³ Co mě ale vždy při vedení rozhovoru překvapilo, byla reakce na tuto otázku. Každý z respondentů bez výjimky mi dal najevo, že taková úvaha je zcela paranoidní. Ačkoli mám tuto otázkou jednomyslně zodpovězenou, pro mne zůstává otevřená.

²¹[online] [Cit. 2014-03-03] *Katalánci se postavili španělské tradici*, dostupné z: <http://zpravy.ihned.cz/c1-45277110-katalanci-se-postavili-spanelske-tradici-zrusili-koridu>

²² Citace: Eduard Calvo (CUP), viz Příloha B

²³ Citace: Carlos Bosch Lorenzo (CDC), viz Příloha B

5 POLITICKÝ SYSTÉM KATALÁNSKA

Katalánsko, coby autonomní provincie, má jasně definovaný rozsah moci, který je určen španělskou Ústavou z roku 1978²⁴ a Autonomním statutem z roku 2006. Vrcholným orgánem exekutivní moci je vláda (Generalitat de Catalunya), legislativní moc je vykonávána prostřednictvím parlamentu, jehož pravomoce jsou nejrozsáhlejší. Katalánsko má také svůj vlastní nejvyšší soud a vlastní regionální policejní složku Mossos d'Esquadra.

5.1 Parlament, Generalitat, Výkonná rada a prezident

Generalitat

Neboli vládní systém se v současnosti skládá z následujících institucí: parlament, exekutivní rada a prezident. Nezahrnuje nejvyšší soud ani policejní složku.

Parlament

Katalánský parlament má své historické kořeny již ve třináctém století, kdy vznikla jeho první podoba pod názvem Corts Generals de Catalunya. Jednokomorový parlament má ve své nynější podobě 135 poslanců, kteří jsou voleni po dobu čtyř let, a to proporčním volebním systémem. V čele stojí prezident (od roku 2010 Artur Mas). Parlament může být rozpuštěn v případě, že není možné vytvořit většinovou vládu, nebo v případě, že se nepodaří zvolit prezidenta Generalitat. Mezi hlavní funkce parlamentu spadá: schvalování zákonů, rozpočtu, volba prezidenta a ombudsmana a jmenování senátorů.

Katalánsko je rozděleno do 4 volebních obvodů- Barcelony, Girony, Lleidy a Tarragony, ve kterých se volí přímo. Vzhledem k faktu, že výsledný počet mandátů se řídí aktuální populační velikostí obvodu, může se stát, že se množství křesel může zvýšit nebo naopak snížit. Minimum je pak 100 křesel, maximum je stanoveno hranicí 150. Katalánsko vždy obsazuje nevyšší počet mandátů ze všech autonomních komunit.

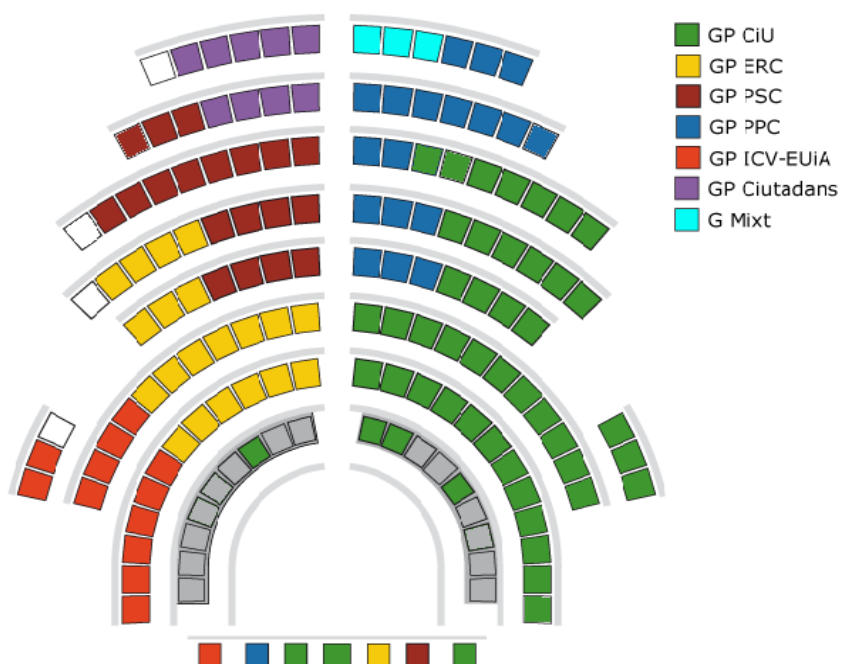
²⁴Estatut d'Autonomia de Catalunya. Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1992. ISBN 84-393-2337

,TÍTULO VIII De la organización territorial del Estado

Současné rozložení politických sil v Katalánském parlamentu je následující:

Konvergence a Jednota (CiU)	50 křesel
Republikánská levice Katalánska (ERC).....	21 křesel
<u>Strana</u> socialistů Katalánska (PSC).....	20 křesel
<u>Lidová</u> strana Katalánska (PPC).....	19 křesel
Iniciativa pro Katalánsko a <u>Spojená</u> a alternativní levice (ICV-EuiA).....	13 křesel
Parlamentní skupina občanů (Ciutadans).....	9 křesel
Kandidatura populární Jednoty (CUP).....	3 křesla

Distribució d'escons X legislatura

Zdroj: <http://www.parlament.cat/web/composicio/distribucio-escons>

Výkonná rada a prezident

Výkonná rada (Govern) je nejvyšším rozhodčím orgánem a představitelem exekutivní moci v Katalánsku. Je tvořena patnácti členy, prezidentem Generalitat a viceprezidentem. Mandát vlády zaniká v případě, že zanikne mandát prezidenta nebo při vyslovení nedůvěry vládě. Vykonává běžné funkce, jež náleží exekutivním orgánům (schvalování návrhů zákonů, jmenování a odvolávání vysokých funkcionářů, vypracovávání a schvalování rozpočtu) a dále dohlíží na projekty, které vznikají v rámci všech autonomních regionů a schvaluje je. Exekutivní rada sídlí v Barceloně, avšak ostatní výbory jsou umístěny po celém Katalánsku.

Prezident stojí v čele vlády a je reprezentantem Katalánska a Katalánských zájmů. Je kompetentní v rozpuštění Parlamentu po konzultaci s exekutivní radou (Tato pravomoc je pro prezidenty autonomních komunit ojedinělá).²⁵ Prezident je volen spolu se zvolením nového Parlamentu. Je-li kandidát navržený Parlamentem v prvním kole schválen absolutní většinou a v druhém většinou prostou, potvrzuje jeho zvolení španělský král. V případě že se navrženému kandidátovi nepodaří tyto kroky naplnit, je jmenován kandidát nový. Není-li do dvou měsíců zvolen prezident, je Parlament rozpuštěn. Funkce prezidenta zaniká v případě úmrtí, neschopnosti vykonávat úřad, rezignací, potvrzením spáchání trestního činu a rozpuštěním Parlamentu.²⁶

---

²⁵ Dále tato pravomoc náleží prezidentovi Galicie, Baskicka a Andalusie

²⁶ Estatut d'Autonomia de Catalunya. Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1992. ISBN 84-393-233(kapitola 67, čl. 7 a 2)

Tab.3.: Aktuální zastoupení vládních resortů

Prezident	Artur Mas i Gavarró	CDC

Viceprezident	Joana Ortega i Alemany	UDC

Ministerstvo správy	Joana Ortega i Alemany	UDC
Ministerstvo zahraničních věcí	Francesc Homs i Molist	CDC
Ministerstvo hospodářství	Andreu Mas-Colell	CDC
Ministerstvo školství	Irene Rigau i Oliver	CDC
Ministerstvo zdravotnictví	Boi Ruiz i Garcia	Independent
Ministerstvo vnitra	Ramon Espadaler i Parcerisas	UDC
Ministerstvo pro místní rozvoj	Santi Vila i Vicente	CDC
Ministerstvo kultury	Ferran Mascarell i Canalda	Independent
Ministerstvo zemědělství	Josep Maria Pelegrí i Aixut	UDC
Ministerstvo sociálních věcí a rodiny	Neus Munté i Fernández	CDC
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Felip Puig Godes	CDC
Ministerstvo spravedlnosti	Germà Gordó i Aubarell	CDC
Vládní sekretariát	Jordi Baiget	CDC

Zdroj: http://en.wikipedia.org/wiki/Government_of_Catalonia

5.2 Stranický systém Katalánska

Zajímavostí zdejšího politického systému je fakt, že se zde vyskytují jak strany svébytné, nacionální, tak i strany celostátního zastoupení (Strana socialistů Katalánska a Lidová strana Katalánska). Působení nacionálních i celostátních stran je ekvivalentní, tedy neregionální strany ovlivňují dění v regionu, avšak strany regionální působí i na území španělského Parlamentu (Konvergence a Jednota a Republikánská levice Katalánska). Vzájemné působení jak regionálních tak celostátních stran vytváří ucelený charakter stranického katalánského systému. Typická je přítomnost dvou konfliktních linií: souboj pravice-levice a souboj centralismus-autonomismus.

5.2.1 Konvergence a Jednota (CiU): Demokratická Konvergence Katalánska (CDC) a Demokratická Jednota Katalánska (UDC)

CiU je stálou koalici křesťansko-demokratické UDC a centristické CDC, a to již od roku 1978. V těchto letech však CDC přibírala různé další podobně orientované strany, a tak se v definitivně dvoučlenou alianci CDC a UDC vykrystalizovala až v roce 2001.

„V období po klíčových volebních vítězstvích v letech 1980 a 1984 se ustálil ideově-programový profil Demokratické konvergence Katalánska jako nacionalistické-katalanistické, reformistické, liberálně pokrokové centristické strany, formálně se identifikující s levým středem, de facto však umístěné v prostoru středu až pravého středu katalánského politického spektra.”²⁷ Ve spektru na pravo-levé ose je tedy CiU víceméně ve středu. V době svého vzniku se CDC snažila profilovat více jako hnutí, měla být catch-all integrační stranou úzce spjatou s katalánskými středními vrstvami. Po neúspěchu ve volbách v roce 1977 však nastaly organizační změny a již v roce 1978 CDC vystupovala s novou tváří jako strana nacionalistická, pokroková a hlásící se k levému středu. Neodmyslitelnou součástí této strany je Jordi Pujol, její zakladatel a prezident Generalitat v letech 1980-2003.

Demokratická jednota Katalánska (UDC) byla založena v době vzniku Druhé republiky, tedy v roce 1931 jako strana hájící „křesťanské principy” a „duchovní pojetí společnosti”. Tato volební strana měla malý volební potenciál již při svém vzniku a následný frankistický režim rovněž díky své orientaci nepodpořil její vývoj. V parlamentních volbách roku 1977 však usilovala o převahu ve středopravém prostoru společně s Katalánským středem (CC) a Svazem středu a křesťanskou demokracií Katalánska (UCDCC). Po neúspěchu ve volbách se UDC rozhodovalo mezi dalšími potencionálními partnery, z nichž vítězně vzešla CDC, a tak byla roku 1978 vytvořena koalice, která nepřetržitě vládla v letech 1980-2003 a nyní je opět u moci.

---

²⁷ Maxmilián Strmiska, Katalánské politické strany, Praha: Anton Pásienka, ISBN 809026522772003, str: 28

5.2.2 Republikánská levice Katalánska (ERC)

ERC je nejen nejstarší katalánskou stranou vůbec, ale také nejvýznamnější levicovou stranou. Její vznik je datován k roku 1931, vzniká spojením skupin Katalánský stát (EC) a Katalánské republikánské strany (PRC). V dobách občanské války a během diktátorského režimu Francisca Franca vládne z exilu ve Francii. Po roce 1977 se podílela na prozatímním ustanovení vlády v čele s Josepem Tarradellasem. Tato strana je již od svého vzniku radikálně prokatalanisticky zaměřená. V roce 2003 vládla společně s PSC a IC-V v tripartitě, avšak poměrně neúspěšně. Po jejím pádu ji opět vystřídala strana CiU.

5.2.3 Strana socialistů Katalánska (PSC) a Lidová strana Katalánska (PPC)

V začátcích utváření stranického systému, existovalo několik levicových skupin, které se později sloučily do jedné, a sice do PSC. Tato strana je jistým způsobem roztržštěná mezi regionální a celostátní úroveň. Co do roviny celostátní, dá se označit za jakousi filiálku španělské strany PSOE (Španělská socialistická dělnická strana), ale rovněž se klaní k autenticismu na úrovni regionální. Díky této ambivalenci má strana současně zvýhodněnou i nezvýhodněnou spolupráci s dalšími potencionálními stranami. Oslovuje voliče spíše na celostátní než na regionální úrovni. V současnosti zastává centralismus. Žádný z členů této strany nebyl ochoten zodpovědět na mé otázky, které byly koncipovány v prokatalanistickém duchu.

Lidová strana je španělská konzervativní strana stojící ve středu pravice a levice. PPC je podobně jako PSC na pomezí celostátní a regionální strany, tato strana se však zcela jednoznačně přiklání k centralismu a vystupuje proti osamostatnění Katalánska. Žádný z členů této strany neodpověděl na mé otázky.

5.2.4 Iniciativa pro Katalánsko a Spojená a alternativní levice (ICV-EuiA), Ciutadans a CUP

IC vzniklo spojením veškerých politických stran a hnutí, které byly v roce 1986 proti vstupu do. Nevýznamné volební úspěchy nakonec vedly ke spolupráci se Zelenými (dnešní název Iniciativa per Catalunya Verds) a následné změně profilace směrem k ekosocialismu. Tato orientace také způsobila vnitřní schizma ve straně a následně došlo ke spolupráci se Spojenou a alternativní levicí (EUiA). U této strany je velmi zřejmá prokatalanistická orientace.

Rovněž strana CUP (Kandidatura populární Jednoty) hájí snahu Katalánska o co největší možnou autonomii. Tato strana se poprvé do parlamentu dostala až v posledních volbách v roce 2012 a připadají jí pouze tři mandáty, přesto její popularita stoupá, neboť zakládá na přímé demokracii. Jejimi voliči jsou zejména mladí lidé.

Ciutadans (Občané) je strana, která je jednoznačně centralistická a podobně jako PSC, či PPC zcela odmítá jakékoli projevy a snahy Katalánska o samostatnost. Na ose pravice-levice se kloní k levému středu. Na rozdíl od PPC a PSC, což jsou španělské filiálky v Katalánsku, je tato strana ryze Katalánská. Lídr této strany razí heslo: „Katalánsko je můj domov, Španělsko má země a Evropská unie budoucnost.“

5.3 Preference modelu suverenity a potencionální nastolení precedentu

Vyvstává otázka, kam až by měl rozsah suverenity Katalánska dosahovat. Nabízí se model zcela nezávislého státu, tedy absolutní separace od Španělské monarchie. Další z možností, v případě, že by Katalánsko chtělo dále nějakým způsobem setrvat v začlenění do Španělského státu, je model federace, či konfederace. Kromě stran PPC, PSC a Ciutadans, které se od této otázky zcela distancují a zastávají výhradně centralistický názor, vyplývá na základě zpracování mého dotazníku, že všechny ostatní současně zastoupené parlamentní strany by neviděly řešení v kompromisech a jednomyslně by se shodly na volbě nezávislého státu. Carles B. Lorenzo kupříkladu víceméně zesměšňuje a znemožňuje možnost jakéhokoli vyjednávání se Španělskem.²⁸ Dotazovaný zástupce strany ERC by volil nezávislý stát z důvodu touhy po rovných podmínkách s ostatními státy. Nejradikálnější pak je výpověď Eudalda Calva (CUP): *„Svobodnému a svrchovanému státu. Žádná federace se Španělskem není možná, nemluvíme tu totiž o civilizované zemi schopné vyjednávání, nýbrž o Španělsku s bourbonskou tendencí k centralizaci. Žádná možnost federace není.“*

Nejste-li osoba přímo zainteresovaná v problematice katalánské otázky, záleží pouze na Vašem subjektivním uvážení a úhlu pohledu, ke které ze stran se přikloníte.. Bez ohledu na osobní preference, není však úplně jednoznačné, zda by osamostatnění nemohlo mít mírně negativní následky nejen pro španělské regiony, ale rovněž pro další evropské státy. Takto vzniknuvší precedent by byl dalším krokem k decentralizaci. Je taková forma decentralizace správná? Strana IC-V vidí jako jedinou možnou potencionální hrozbu v takovém precedentu pro Baskicko, které volí poměrně

---

²⁸ Viz Příloha B

agresivní způsoby projevu, avšak decentralizaci jako takovou shledává v pořádku za předpokladu, že jsou použity principy sociální spravedlivosti. Carles B. Lorenzo (CDC) zastává názor, že je vždy lepší stát roztržít, než aby daný národ setrval v nějaké struktuře proti své vůli. V případě, že se rozhoduje demokraticky, neměl by být nikdo, kdo by mohl zastavit národ v sebeurčení. Benet Miamí i Pou (UDC) vidí nepříznivý možný precedent pro Baskicko a Galicii. *„Bude skvělé, pokud naše osamostatnění bude příkladem ostatním národům ve Španělsku. Španělsko nikdy nebylo kulturní či národnostní institucí, nýbrž pouze institucí politickou. Pokud se chce Baskicko osamostatnit, ať to udělá. Stejně tak Kanárské ostrovy, Galicie, atd.“*²⁹ Nejpriznivěji hodnotí osamostatnění zástupce strany ERC, který jej vidí jako mezinárodní dynamický rozvoj. Jako příklad znázorňuje, že od roku 1992 vzniklo v Evropě deset nových nezávislých států, přičemž na základě tohoto nevznikl žádný ekonomický problém, naopak tyto státy lépe fungují. Domnívám se, že politici jsou částečně zaslepeni tak silnou touhou a pochopitelnou soudržností s dalšími národy, které mají podobné tendence, že si neuvědomují složitost a zdlouhavost tohoto procesu. (Viz následující kapitola)

5.4 Samostatné Katalánsko v rámci Evropské unie a jeho zviditelnění

Připustíme-li, že se Katalánsku podařilo dosáhnout statutu samostatného nezávislého státu, je na místě si uvědomit i komplikace s tím spojené. Jednou z největších potíží je začlenění nezávislého Katalánska do Evropské unie. Platné právo říká, že jako takové by již nebylo její součástí. Katalánci by ztratili občanství EU a dostali by se mimo eurozónu. Následný proces by byl zdlouhavý a elementární překážkou by byla i nutnost jednomyslného souhlasu všech zbylých členských států EU. *„Strach ze separatistických hnutí ovlivňuje politiku v EU už dnes. Například pět ze 27 členských států – Kypr, Řecko, Rumunsko, Slovensko a Španělsko odmítají uznat Kosovo – kvůli obavám z posílení separatistických hnutí na domácí půdě.“*³⁰ Podaří-li se tedy nějakému národu vítězoslavně projevít sebeurčení a definitivně dosáhnout samostatnosti, narazí na další velkou překážku a další možný skličující neúspěch. Ne však všechny parlamentní strany touží po setrvání v Evropské unii. Představitel strany CUP Eudald Calvo nevěří, že pobyt v EU jedobrá volba. *„EU nyní ukazuje svůj krvavý aspekt neoliberální politiky diktované trojkou. Proto se nestaráme, zda nám EU řekne zda bychom měli či neměli Unii opustit. Každopádně se zdá, že nezávislý stát v rámci*

²⁹ Citace: Eudald Calvo i Catalá (CUP), viz Příloha B

³⁰ [online] [Cit. 2014-03-07] *Regiony se chtějí odtrhnout, zůstanme klidní*, dostupné z: <http://www.presseurop.eu/cs/content/article/3247981-regiony-se-chteji-odtrhnout-zustanme-klidni>

*EU se automaticky otrhne, což nám zjednoduší práci.*³¹ Carles Bosch Lorenzo (CDC) zaujímá poměrně zajímavý úhel pohledu: „*Pro Evropskou unii je Katalánsko čistým plátcem HDP (hrubý domácí produkt). Nevěřím, že by kdokoliv v Evropské unii měl zájem na tom vzdát se čistého plátce. Otázka by tedy klidně mohla být formulována naopak: “Bylo by Španělsko schopné udržet se v Evropské unii bez ekonomického příspěví Katalánska?”*”³² Strana ERC tvrdí, že Katalánsko je právoplatným členem EU v rámci Maastrichtské smlouvy a předepisuje také, že mnohé další členské státy zde mají své ekonomické zájmy, neboť sem implementovaly mnoho nadnárodních společností, vyčleněním Katalánska z EU by tedy o vše přišly. V porovnání s ostatními otázkami byla konkrétně u této vidět poměrně silná nejednotnost a rozpolcenost, z čehož usuzuji, že jak vláda, tak další političtí aktéři jsou si plně vědomi, že osamostatnění by v této otázce bylo nejvíce problematické. „*Velmi bych takového vývoje litovala, protože evropská jednota je receptem na překonání krize a cestou k silnější Evropě, jež bude hrát ústřední roli ve světě: evropské země drží po spolu jako rodina, a tak mohou překonat obtíže. Tento přístup napomohl k oživení evropského hospodářství: Evropané drží pospolu, Německo a Řecko; Francie a Španělsko; Portugalsko a Španělsko. Podívejte se na to z vnější perspektivy; světové mocnosti jako USA a Čína pomalu začínají Evropu vnímat jako jednotnou sílu, se kterou je nutné počítat. A samy sebe budou poměřovat právě se silnou a jednotnou Evropou. Nyní je čas na solidaritu a spolupráci, nikoli na separaci a dělení.*”³³ Pokud by ale bylo Katalánsko přijato jako další členská země EU, podle tabulky HDP na osobu v EU by se umístilo na sedmém místě.

I přesto, že je Barcelona silné turistické lákadlo, málokdo vlastně tuší o existenci katalánského národního problému. Jeden z mých respondentů zastává názor, že tato problematika se dostane do evropského povědomí až ve chvíli, kdy bude problém nějakým způsobem definitivně vyřešen. Neznalost lidí se dá však s jistou samozřejmostí předvídat, neboť média zkrátka o tomto problému nedostatečně či nepřesně informují. Příkladem během svého pobytu jsem se zúčastnila demonstrace 11. září, tedy ve sváteční den a českých médiích byla pouze jedna zmínka. Přitom tato demonstrace byla podobně jako v předchozím roce velmi masivní, a co víc, obyvatelé Katalánska měsíce před konáním manifestu plánovali vytvoření tzv. „lidského řetězu“, který se táhl přes celé Katalánsko a částečně i do Valencie. Neuvěřitelný a neočekávaný úspěch však nebyl pro média dostatečně zajímavým tématem.

---

³¹ Citace: Eduard Calvo (CUP), viz Příloha B

³² Citace: Carlos Bosch Lorenzo (CDC), viz. Příloha B

³³ [online] [Cit. 2014-03-07] *Komisařka Redingová k nezávislosti Katalánska*, dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-14-152_cs.htm

Katalánsko má v tomto ohledu před sebou ještě dlouhou cestu. Já jsem se však ptala svých respondentů, zda-li je nějaký způsob, kterým by chtěli tuto neznalost napravit a Katalánsko zviditelnit. Pere MóraJuvinyà (ERC) sází na Barcelonu a turistický ruch, strana CDC zmíní, že stejně jako dlouho netušil o rozpadu Československa, tak i ostatním lidem bude dlouho trvat, než se dozví o Katalánsku. *„V době kdy není vyhlášena nezávislost ví málokdo o existenci národa. Taková situace se stala například v Pobaltí v důsledku rozpadu Sovětského svazu (Lotyšsko, Estonsko, Litva) a také v případě Balkánu u rozpadu Jugoslávie (Srbsko, Černá Hora, Chorvatsko , atd.) To je otázka času.“*³⁴ Benet Miamí i Pou (UDC) by posílil vnější vztahy s ostatními zeměmi, dále by se soustředil na internacionalizaci kultury, umění, aktivit a poukázání na nejdůležitější katalánské hodnoty. *„Přesně to je jeden z protimluvů španělského státu, že ve chvíli, když se mu to hodí, používá fakt, že Španělsko je pluralitním mnohojazyčným státem, ale nikdy tomu ve skutečnosti nevěřil. V případě katalánského státu by byla informovanost na mnohem vyšší úrovni, stačí se podívat na katalánskou historii, turismus, který zde je, naši ekonomii, atd.“*³⁵

---

³⁴ Citace: Eudald Calvó (CUP), viz Příloha B

³⁵ Citace: Angel Puig i Voltà (IC-V), viz Příloha B

6 ANALÝZA VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ VŮČI OSAMOSTATNĚNÍ KATALÁNSKA

Jsou to především obyvatelé, kdo rozhodují o budoucnosti, a to nejen svým hlasováním, ale také impulsy, které vysílají směrem k parlamentu, který následně podniká příslušné kroky. Ač by se mohlo na první pohled zdát, že Katalánsko „táhne za jeden provaz“ a všichni touží o nezávislosti, faktem je, že podle statistik by pro nezávislost hlasovala pouze polovina obyvatel. Od prvního velkého protestu v roce 2012 se okolnosti mění a neustále posunují směrem kupředu, a tak by zřejmě v letošním hlasování byla i větší účast. Podíváme-li se však na účast při posledním referendu v roce 2009, které proběhlo jen mezi veřejností a nikoli v parlamentu, byla účast velice nízká. Tehdy ovšem ještě Katalánsko neprožívalo tak dramatickou ekonomickou situaci a otázka o nezávislosti nebyla tolik aktuální. Benet Miami uvádí: *„Konzultace byla svolána v mnoha obcích Katalánska (ne však ve všech), včetně Arenys de Munt, kde byl dotaz vznesen. Konzultace nebyla svolána katalánským parlamentem.*

Otázka zněla: Souhlasíte s tím, že Katalánsko je národ nezávislý, demokratický a sociální a integrovaný v Evropské Unii? Velmi podobně jako aktuální

Účast :

Provincie Barcelona: 227 obcí (19,49 % podíl)

Provincie Girona : 157 obcí (22,16 % podíl)

Provincie Lleida : 96 obcí (17,75 % podíl)

Provincie Tarragona : 72 obcí (12,36 % podíl).“

V hlasování se vyjádřilo přibližně 97% pro a zbylá 3% proti.³⁶

---

³⁶ Ciatce: Beneto Miami i Pou (UDC), viz Příloha B

6.1 Protest 2012: „Katalánsko, nový stát Evropy“

Demonstrace s názvem „Katalánsko, nový stát Evropy“ se konala během svátku dne 11. září 2012. Jednalo se o první masovou demonstraci, jejímž cílem bylo změnit stávající uspořádání a dosáhnout autonomních změn. Počet účastníků zůstává stále nejasný. Různá česká média uváděla cifru mezi 600.0000 milionem a dvěma miliony. Nejrelevantnějším číslem je zřejmě právě ona zlatá střední cesta. Sami organizátoři Assemblea Nacional Catalana napočítali dva miliony, naopak španělské zastoupení v Barceloně mluvilo pouze o 600.000, tamní policie pak odhadla právě 1,5 milionu na celkový počet obyvatel sedm milionů. Nepokoje Madridu jsou v těchto chvílích vždy vidět i prostřednictvím médií. Zatímco katalánská veřejnoprávní televize s naprostou samozřejmostí zařadila tuto událost jako nejhlavnější zprávu dne, španělskou veřejnoprávní televizí proběhla pouze zanedbatelná zmínka, za což následně sklídila vlnu kritiky.

6.2 Protest 2013 „Katalánská cesta (Via Catalana)“

Díky svému pobytu jsem měla to štěstí být součástí této demonstrace, jejíž atmosféra byla naprosto nepopsatelná. Katalánci již měsíce před uskutečněním demonstrace plánovali vytvoření „lidského řetězu“, každý měl přesně určeno, na kterém místě bude stát. Řetěz byl nakonec 400 km dlouhý a pojmul zhruba 1,6 milion obyvatel. Jeho úspěch byl obrovský, protože z leteckých snímků bylo patrně, že nikde nevznikla žádná trhlinka a přidalo se dokonce i několik lidí z Valencie. Cesta následovala dávnou starověkou cestu Via Augusta, jakousi páteř Katalánska, táhnoucí se od francouzského města Le Perthus až do Valencie. Řetěz měl symbolizovat jednotu a soudržnost Katalánska, což se bezpochyby povedlo. Organizátoři zmobilizovali celkem 30.000 pomocných dobrovolníků, 1500 autobusů a najala kolem 20 vzdušných prostředků k dokumentaci celé akce. Demonstrace proběhla za podpory politických stran CiU, ERC a naprostým nesouhlasem strany PP a Ciutadans.

7 PERSPEKTIVY DALŠÍHO MOŽNÉHO VÝVOJE

7.1 Katalánské referendum a kompetence katalánské vlády

Katalánská regionální vláda má v plánu vyhlásit již 9. listopadu letošního roku referendum, ve kterém by měli lidé hlasovat o budoucím vývoji země. Katalánský parlament drtivou většinou schválil, pro hlasovalo 87 poslanců a proti 43. Znamená to tedy, že téměř 65% členů parlamentu by podpořilo hlasování o nezávislosti. V současné chvíli už je také dohodnuto, které dvě otázky by občané zodpovídali.

I. "Chcete, aby Katalánsko stalo státem?"

(Touto otázkou Katalánci v podstatě odpovídají na otázku, zda chtějí mít možnost ovlivnit svou vlastní budoucnost v rámci státu, nebo být ovládáni Madridem.)

II. "Přejete si, aby tento stát byl nezávislý?"

(Zde už se soustřeďují lidé na to, zda si přejí být se Španělskem v budoucnu ještě nějakým způsobem propojeni.)

Katalánský parlament má tedy s touto volbou jasno. Problém však přichází zcela očekávaně ze strany Madridu. „*Separatistické strany se již dohodly na znění obou otázek pro voliče, španělský ministr spravedlnosti Alberto Ruiz-Gallardón ale vzápětí prohlásil, že se žádné hlasování konat nebude, protože ústava království to nedovoluje. Možnost hlasování večer rezolutně vyloučil i španělský premiér Mariano Rajoy.*“³⁷ Podle španělského premiéra je ústavní pouze hlasování na celostátní, nikoli na regionální úrovni. Takové hlasování pak nemá prý ani vypovídající hodnotu. Artur Mas však nyní prohlásil, že referendum nemůže být španělskou vládou zamítnuto a nazývá ho „veřejnou konzultací“. Na takovou má prý Katalánsko nárok, aniž by hrozily právní následky. Referendum může být totiž uskutečněno i přes zákaz centrální španělské vlády, ale Katalánsku by pak hrozily právní následky v podobě obžaloby z rozvracení státu, jako se málem stalo v případě Baskicka v roce 2008, kdy mělo rovněž dojít k hlasování v referendu.

---

³⁷[online] [Cit. 2014-03-09] *Katalánsko chce v listopadu referendum*, dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/254450-katalansko-chce-v-listopadu-referendum-o-nezavislosti-madrid-je-proti/>

Jak bylo již v předchozích kapitolách mnohokrát zmíněno, občané Katalánska se začali znovu výrazně ozývat až přibližně před čtyřmi lety, a to především z důvodu ekonomické krize. S bouřením lidu a demonstracemi si i parlament uvědomil, že bude muset podniknout patřičné kroky. Prezident Artur Mas sám po odmítnutí fiskálního paktu pro Katalánsko rozpustil vládu a vyhlásil nové volby za účelem získání nadpoloviční většiny a následně možnosti vyhlášení nezávislosti. To se však nepovedlo, a tak přichází v letošním roce na řadě referendum. K otázce ohledně referenda se vyjádřili i moji respondenti. *„Konzultace by se měla konat 9. listopadu, a to i v případě, že španělský stát nepřijme její závěr. Španělský stát nevěří v demokracii, a proto nebude tolerovat referendum. Budeme-li moci, vyhlásí katalánský parlament nezávislost. Legalita není důležitá, co je důležité, je legitimita. Zákonodárná moc je konečně ve španělském kongresu, a ten nebude nikdy tolerovat referendum o nezávislosti. Z tohoto důvodu bude zpochybňovat legalitu legitimacy lidu ..“*³⁸ Respondenti ze strany ERC podobně jako ICV-EUiA vidí případnou další právně uznatelnou možnost v plebiscitním hlasování. Strana UDC však věří v uskutečnění referenda. *„Právní Možností je mnoho , za předpokladu, že je politická vůle na straně španělského státu.“ „Katalánská vláda nebyla nikdy v dřívější době nucena řešit problém týkající se nezávislosti. Strana CiU byla vlastně vystavena tlaku lidí v ulicích (masové demonstrace), a tak byla postavena do role, kdy se s touto otázkou musela vypořádat. Objektivní průzkumy Generalitat (generální ředitel , který je statistickým úřadem)v současnosti tvrdí, že pro nezávislost by bylo přibližně 50% občanů, dalších 30% by bylo proti a 20% není rozhodnutých. Španělsko zná tyto statistiky na základě toho nikdy nebude tolerovat oficiální referendum.“*³⁹ Španělsko by totiž dle svého tvrzení tolerovalo referendum pouze v případě, že by nezávislost podpořila drtivá část regionu, což v současnosti nepodporuje.

Jaké má však vláda faktické možnosti k dosažení svých cílů? *„Možností máme dost, protože pokud budeme mluvit o volbě katalánského parlamentu, jsme schopni pokrýt 78 % voličů, kteří by hlasovali pro nezávislost. Referendum je oprávněným prostředkem, kterým žádáme o možnost svobodně zvolit svou budoucnost “*⁴⁰

³⁸ Citace: Eduard Calvó (CUP), viz Příloha B

³⁹ Citace: Eduard Calvó (CUP), viz Příloha B

⁴⁰ Angel Puig i Volta (ICV-EuiA), viz Příloha B

7.2 Rozpuštění vlády a nové volby

Možnosti Katalánska jsou tedy tři: referendum, plebiscitní hlasování, či rozpuštění stávající vlády a vyhlášení vlády nové. Bude-li definitivně Madridem zamítnuta možnost referenda, přistoupilo by se k jedné ze dvou zbývajících možností.

Ve zvolení plebiscitu vidí největší možné šance strana Benet Maimí i Pou „*K dispozici jsou dvě možnosti: První z nich je, že v případě, že španělská ústřední vláda nedá prostor pro konzultaci a vyjednávání a bude i nadále pokračovat v útlaku a nesvolí k možnosti dát právo Kataláncům, aby rozhodovali o svojí budoucnosti, pak je tu malá šance na úspěch. Druhá varianta je, že pokud převažuje nad jakýmkoli zákonem nebo ústavou právo lidu rozhodnout o své suverenitě na základě své vůle, máme šanci.*“⁴¹ Problém v plebiscitu však spočívá v tom, že se ho musí zúčastnit nadpoloviční většina všech obyvatel a i výsledek musí být odsouhlasen absolutní většinou. Při současných průzkumech je velice nejisté, zda by se obě tyto skutečnosti nezbytné k plebiscitnímu odhlasování nezávislosti podařilo naplnit.

Další možností, jež přichází v úvahu a která zřejmě nastane v případě zamítnutí referenda, je rozpuštění vlády a vyhlášení nových voleb. Ačkoli Katalánsko usiluje o osamostatnění víceméně po celou dobu své existence, ne všechny strany se separatistickými tendencemi mají ve svém programu bod, kterým by se zavazovali k boji za nezávislost. Pokud by pak všechny vládní strany kromě PPC, PSC a Ciutadans uvedly tento bod ve svém programu a zároveň by v parlamentu získaly opětovnou převahu nad centralisticky zaměřenými stranami, mohly by pak de facto vyhlásit nezávislost samy a Španělsko by muselo tento fakt přijmout, neboť katalánský parlament nástroji k vyhlášení nezávislosti svým způsobem disponuje. Došlo-li by k tomuto postupu, volby by se pravděpodobně konaly v roce 2016, Otázkou však zůstává, zda by po tomto vyhlášení nezůstalo Katalánsko mimo seskupení EU, neboť jak jsem již v předchozí kapitole zmínila, musely by tento nový evropský stát uznat všechny členské země, a to včetně Španělska.

---

⁴¹ Citace: Benet Maimí (UDC), viz Přílohy

ZÁVĚR

Cílem mé práce bylo přiblížit politickou, kulturní a sociální situaci katalánského národa, nastínit základní historický vývoj, vyložit elementární pojmy spojené s katalánským nacionalismem a interpretovat důsledky možného rozdělení.

Katalánsko od svého vývoje prošlo v rámci autonomie mnohými vzlety a pády. V 18.století bylo poprvé zbaveno svých práv a následně bylo terčem mnohých protikatalanistických agitací. Nejsložitější situaci zažilo Katalánsko v době občanské války, kdy byla v rámci zachování jednotnosti monarchie zcela potlačena veškerá práva jeho obyvatel, společně s jazykem, kulturou a tradicemi. Ani po obnovení demokracie a výrazném zlepšení situace nezaostává tento národ se snahami o sebeurčení. Vzhledem k nástrojům, kterými disponuje tamní parlament, mají Katalánci možnost svého cíle dosáhnout, a to i navzdory nepřetržitým snahám Španělského státu o potlačení této tendence.

Katalánsko vnímá samo sebe jako unikátní a jedinečné, z tohoto cítění také vychází jeho snaha o osamostatnění, která je následně, spíše než zapříčiněna, posílena finančním komponentem. Dále je zřetelné pociťování určitého stupně diskriminace (ať už se jedná o jazyk, historii, či finanční oblast). Díky těmto dvěma stěžejním prvkům lze předpokládat, že snaha o větší, či úplnou míru autonomie bude v průběhu času postupně narůstat, ačkoli již v současné době vládne Katalánsko výjimečně rozsáhlými pravomocemi. Tuto domněnku rovněž de facto potvrzují i výsledky posledních voleb a postavení nacionalistických stran do čela vlády. Jistý stupeň nacionalismu je patrný ve většině regionů Španělska, nicméně Katalánsko jej projevuje nejintenzivněji. Pakliže by svou „jedinečnost“, dávaly tímto způsobem najevo i ostatní regiony, došlo by ve Španělsku k naprosté decentralizaci a totálnímu rozpadu stávajícího uspořádání. Zůstává tedy otázkou, zda upřednostnit zájem utlačovaného státu před zachováním státní pospolitosti, nebo naopak. Osobně se také domnívám, že Katalánsko na cestě k osamostatnění čeká ještě řada překážek a z mého pohledu je třeba mnohem více posílit jeho národní cítění a jednotnost, protože bude-li stále tento národ, byť jen částečně roztříštěný, svého cíle nikdy nedosáhne.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

- 1) Arteta Antonio a spol., *Dějiny Španělska*, Praha: Lidové noviny, 1995, ISBN 80-7106-117-4
- 2) Gellner Arnošt, *Národy a nacionalismus*, Praha: Translation Jiří Markus, 1993, ISBN 80-900892-9-1
- 3) Hroch Miroslav, *Národy nejsou dílem náhody*, Praha: Sociologické nakladatelství, 2009, ISBN 978-80-7419-010-0
- 4) Petráš René, *Cizinci ve vlastní zemi, dějiny a současnost národního napětí v Evropě*, Praha: Auditorium, 2012, ISBN 978-80-87284-32-2
- 5) Strmiska Maxmilián, *Katalánské politické strany a regionální stranicko-politický systém v letech 1997-2002*, Praha: Anton Pasienska 2003, ISBN 8090265227

Seznam použitých zahraničních zdrojů

- 1) Ballcels, A. *El nacionalismo catalán*. Madrid, 1999. ISBN 84-7679-169-8
- 2) *Estatut d'Autonomia de Catalunya*. Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1992. ISBN 84-393-2337-9
- 3) Prat de la Riba, E. *La Nacionalitat Catalana*. Barcelona: Edicions 62, 1990. ISBN 84-297-145-37

Seznam použitých internetových zdrojů

- 1) www.bbc.co.uk
- 2) www.elpais.com
- 3) [online] [2014-03-04] *Ciutadans compara la independència amb el mur de Berlín*, dostupné z: <http://www.publico.es/espana/445139/ciutadans-compara-la-independencia-con-un-el-muro-de-cisjordania-y-el-de-berlin>
- 4) www.gencat.cat
- 5) [online] [Cit. 2014-03-01] *Historie*, dostupné z: <http://catalunya2011.blogspot.cz/search/label/Historie>
- 6) [online] [2014-03-04] *History of Catalonia*, dostupné z: https://www.princeton.edu/~achaney/tmve/wiki100k/docs/History_of_Catalonia.html
- 7) [online] [Cit. 2014-02-15] *Historie Španělska*, dostupné z: <http://www.mundo.cz/spanelsko/historie>
- 8) [online] [Cit. 2014-03-01] *Katalánci se postavili španělské tradici*, dostupné z: <http://zpravy.ihned.cz/c1-45277110-katalanci-se-postavili-spanelske-tradici-zrusili-koridu>
- 9) [online] [cit. 2014-03-2] *Katalánsko chce v listopadu referendum*, dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/254450-katalansko-chce-v-listopadu-referendum-o-nezavislosti-madrid-je-proti/>
- 10) [online] [Cit. 2014-03_08] *Katalánsko dělá Evropské unii starosti*, dostupné z: <http://www.presseurop.eu/cs/content/article/2750321-katalansko-dela-eu-starosti>
- 11) [online] [Cit. 2014-03-05] *Komisařka Redingová k nezávislosti Katalánska*, dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-14-152_cs.htm

- 12) [online] [Cit. 2014-02-23] *L'ocupació de Catalunya. La dictadura de Franco. Repressió i exili*, dostupné z: <http://www20.gencat.cat>
- 13) [online] [Cit. 2014-02-05] *Národ a stát*, dostupné z: <http://etspraha.cz/cs/people/article/146>
- 14) www.presseurop.eu
- 15) [online] [Cit. 2014-02-28] *Regioby se chtějí odtrhnout, zůstaňme klidní*, dostupné z: <http://www.presseurop.eu/cs/content/article/3247981-regiony-se-chteji-odtrhnout-zustanme-klidni>
- 16) [online] [Cit. 2014-02-07] *Svět podle demokracie*, dostupné z: http://www.svetpodledemokracie.cz/ukazkova_lekce.html *Historie Španělska*, dostupné z: <http://www.mundo.cz/spanelsko/historie> k 15.2.2014
- 17) www.theguardian.com

SEZNAM ZKRATEK

- CDC *Convergència Democràtica de Catalunya* Demokratická konvergence Katalánska
- CiU *Convergència i Unió* Konvergence a Jednota
- ERC *Esquerra Republicana de Catalunya* Republikánská levice Katalánska
- PP *Partido Popular* Lidová strana
- PPC *Partit Popular de Catalunya* Lidová strana Katalánska
- PSC *Partit dels Socialistes de Catalunya* Strana socialistů Katalánska
- CUP *Candidatura Unitat Popular* Kandidatura Populární Jednoty

SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ A TABULEK

Seznam obrázků

Obrázek 1: La Senyera	18
Obrázek 2: La Estelada	18
Obrázek 3 La Estelada roja:	18
Obrázek 4: Porjevy katalánského nnárodního cítění	20
Obrázek 5: Distribució d'escons X Legislatura	23

Seznam tabulek

Tabulka 1 Srovnání nacionálních a demokratických aspektů	4
Tabulka 2: Přehled pojmů a jejich vysvětlení	8
Tabulka 3: Aktuální zastoupení vládních resortů	25

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Dotazník originální (španělská verze)	I
Příloha B – Dotazník přeložený (česká verze)	XV
Příloha C – Fotografie z El Dliada	XXIX

PŘÍLOHY
PŘÍLOHA A

Odpovědi člena strany Demokratická Konvergence Katalánska: Carles Bosch Lorenzo

1) ¿Cuál es el principal motivo para que suba la conciencia nacional del pueblo catalán?

“Existen varios, aunque el principal es el continuo desagravio a que nos vemos sometidos por parte del Estado Español. No son capaces de entender la singularidad de los catalanes (lengua, cultura, tradiciones y costumbres propias). El detonante de todo ello fue la laminación del Estatuto de Catalunya por parte de las instituciones españolas (Congreso de los Diputados, Tribunal Constitucional, etc.) Este estatuto quería un encaje en España en el que todos nos pudiéramos sentir cómodos, pero al no ser aceptado, se dio alas al movimiento secesionista.”

2) ¿Es únicamente el sentimiento nacionalista catalán el que lleva a Cataluña a un deseo de la independencia , o bien es más una cuestión económica ?

“Indudablemente, la cuestión económica es importante. Hay que tener en cuenta que cada año, los catalanes pagamos en impuestos 16.000.000.000 de Euros que no retornan a Catalunya. Pero el discurso de que la independencia de Catalunya viene dado únicamente por cuestiones económicas es sesgado. Existe también, como me he referido en la cuestión anterior un sentimiento nacional creciente, producto de la falta de entendimiento con el Estado.”

3) ¿Qué posibilidades tiene el gobierno catalán por la independencia y qué importancia tiene el referéndum? (Cual, en su opinión, es la razón para que en la última consulta a sólo hubiera el 30 % participación?)

“El referéndum es la esencia de la democracia. Por tanto, la importancia del referéndum es capital. Sobre las posibilidades del gobierno catalán por la independencia, yo reformularía la pregunta. No es el gobierno catalán quien quiere la independencia. El gobierno catalán quiere poner a disposición de los catalanes el instrumento necesario para que puedan definir su futuro político. La decisión, por tanto, no será del gobierno, será de la población catalana. El último referéndum que se llevo a cabo, fue el del estatuto de Catalunya, en una época en que se creía posible el encaje entre Catalunya y España. No se estaba viviendo, por tanto, la situación actual. Es lógica pues, la baja participación.”

4) ¿Qué modelo de soberanía prefiere para Cataluña, un estado independiente, un estado federado o uno confederado? Porqué?

“Mi preferencia, sin duda, sería la de un estado independiente, por una razón lógica: un estado federado o confederado se tiene que pactar entre dos partes o estados. Y si el Estado Español no quiere autorizar el referéndum, ¿Será posible que luego se avenga a negociar una federación o confederación? La pregunta se responde sola.”

5) Cataluña tiene muchos de sus propios símbolos y tradiciones identitarias. ¿Está Ud, de acuerdo en utilizar la vía de suprimir tradiciones españolas – como por ejemplo, ha sido la cancelación de la "fiesta de los toros" en Cataluña?

“Catalunya ha sido siempre un país de acogida de múltiples corrientes migratorias. Por una cuestión de proximidad geográfica, gran parte de la inmigración de Catalunya tiene o ha tenido su origen en diversas regiones de España. Esta inmigración tiene su lengua, su cultura y sus tradiciones propias. Y, en caso de independencia, no sería lógico que se obligara a renunciar a nadie a sus orígenes. Creo que no ha pasado nunca en ningún país civilizado. Es más, los alumnos catalanes, deberían ser capaces de hablar en catalán (lengua propia de Catalunya), en español (por proximidad y porque es una lengua de amplia difusión mundial) y en inglés (la lengua universal).

Por lo que se refiere a la “fiesta de los toros”, es un espectáculo que forma parte de la tradición española sin duda, aunque en muchas zonas de Catalunya también se llevan a cabo espectáculos de este estilo (son los llamados “correbous”). No obstante, en la decisión que tomó el Parlament de Catalunya (en representación del pueblo catalán y, en ese caso concreto, con libertad de voto por parte de los dos principales partidos políticos del momento –CiU y PSC-), se valoraron otros aspectos como el sufrimiento de los animales, más allá de si se suprimía una tradición española.”

**6) ¿Cree Ud que se celebrará la consulta el próximo 9 de Noviembre??
¿Existe alguna posibilidad legal? En caso afirmativo cual y como?**

“No puedo responderte, más allá de manifestarte mi convencimiento de que sí que se realizará. Posibilidades legales hay muchas, siempre que haya voluntad política por parte del Estado Español. No soy jurista, por tanto no sé cuáles son y cómo.”

**7) ¿Qué va a hacer si fracasa la consulta por la independencia en Cataluña?
¿Admite la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia (opción Si-Si)?**

“Si la consulta no llega a realizarse por imposición del Gobierno español, creo que se celebrarían unas elecciones plebiscitarias en las que los partidos políticos partidarios de la independencia llevarán un mismo programa electoral. Si estos partidos obtienen la mayoría absoluta en el parlamento catalán, proclamarán la independencia. Sobre la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia, ahora mismo las encuestas dicen que más de un 50 % de los encuestados votaría si-si. En cualquier caso, sin duda habría que respetar el resultado democrático.”

- 8) Imagine que el voto Si-Si es el mayoritario, y finalmente Cataluña se convierte en un Estado soberano, democrático y social, podría mantenerse Cataluña dentro de la Unión Europea? En caso negativo, Por qué?**

“Catalunya es contribuidor neto por PIB (Producto Interior Bruto) a la Unión Europea. No creo que nadie en la Unión Europea quisiera prescindir de un contribuidor neto. La pregunta bien podría formularse al revés: ¿Sería España capaz de permanecer en la Unión Europea sin la contribución económica de Catalunya?.”

- 9) En el caso de que Cataluña finalmente alcanzase la independencia ¿Qué piensa usted sobre el hecho de que no mucha gente en el mundo están al corriente de la cuestión catalana, ya que por el momento no saben distinguir entre Cataluña y España, y cuál sería su propuesta para dar a conocer más a Catalunya como país?**

“Es lógico que desde el resto del mundo no se conozca suficientemente a Catalunya. Se trata hasta ahora, de una región de España. Por ponerte un ejemplo que seguro que tú conoces mejor que yo, yo no sabía que en Checoslovaquia había Checos y Eslovacos. El mundo necesitará tiempo para que nos expliquemos y expliquemos nuestra realidad.”

- 10) ¿Cuál es su opinión sobre si una la hipotética independencia de Cataluña podría sentar un precedente no sólo para otras regiones de España, sino también para el resto del mundo ? ¿Cree Ud. que este tipo de descentralización correcta?. Por qué?**

“Hay una premisa principal que creo que debe prevalecer sobre todas: si un área de población quiere definir su futuro, tiene derecho a decidir sobre el mismo, eso sí, de forma democrática. Si otra región de España (imagino que estás pensando en Euskadi) quiere ejercer su derecho a la autodeterminación, ¿Quién o qué puede impedirlo? ¿Es mejor mantener a alguien en una determinada estructura en contra de su voluntad?”

Carles Bosch Lorenzo

Regidor de l’Ajuntament de Dosrius

Conseller Comarcal del Maresme

Vice-president Comarcal del Maresme de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC)

Odpovědi člena strany Republikánská Levice Katalánska: Pere MóraJuvinyà

- 1) ¿Cuál es el principal motivo para que suba la conciencia nacional del pueblo catalán?**

“La relación desigual y injusta a la que somos sometidos por el poder del estado en manos de la mayoría castellana, en materias como la lengua, la cultura y la economía.”

- 2) ¿Es únicamente el sentimiento nacionalista catalán el que lleva a Cataluña a un deseo de la independencia, o bien es más una cuestión económica?**

“Es una mezcla de factores que tiene diferente peso en función de cada persona. En mi caso también tiene que ver con la diferencia en la escala de valores morales y sociales de la sociedad española respecto de la catalana”.

- 3) ¿Qué posibilidades tiene el gobierno catalán por la independencia y qué importancia tiene el referéndum? (Cual, en su opinión, es la razón para que en la última consulta a sólo hubiera el 30 % participación?)**

“La última consulta no era oficial, la organizó la sociedad civil y no tenía trascendencia jurídica. Las últimas elecciones al Parlamento catalán en la que varios partidos llevaban en su programa electoral la organización del Referéndum tubo un 70% de participación”.

- 4) ¿Qué modelo de soberanía prefiere para Cataluña, un estado independiente, un estado federado o uno confederado?. Por qué?**

“Independiente en primera instancia, para poder escoger libremente y en igualdad de condiciones con que otras naciones nos queramos federar o confederar.”

- 5) Cataluña tiene muchos de sus propios símbolos y tradiciones identitarias. ¿Está Ud, de acuerdo en utilizar la vía de suprimir tradiciones españolas – como por ejemplo, ha sido la cancelación de la "fiesta de los toros" en Cataluña?**

“NO. La prohibición de las corridas de toros no tiene que ver con que sea una tradición “española” ya que también la podemos considerar catalana, si no con la conciencia de los catalanes contra el sufrimiento de los animales, igual que en la mayoría de países desarrollados”.

- 6) ¿Cree Ud que se celebrará la consulta el próximo 9 de Noviembre??
¿Existe alguna posibilidad legal? En caso afirmativo cual y como?**

Existen varias vías legales:

- *Que la competencia sobre Referéndums sea transferida al Gobierno de Cataluña*
- *Que la convoque el Estad Español, que es quien tiene la competencia*
- *que el Parlament de Catalunya apruebe una ley propia*

en última instancia se puede realizar en forma de elecciones plebiscitarias”

- 7) ¿Qué va a hacer si fracasa la consulta por la independencia en Cataluña?
¿Admite la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia (opción Si-Si)?**

“Acatar el resultado y seguir trabajando para que en un futuro la mayoría, de forma democrática elija la opción de la independencia. Espero la misma reacción en caso contrario”

- 8) Imagine que el voto Si-Si es el mayoritario, y finalmente Cataluña se convierte en un Estado soberano, democrático y social, podría mantenerse Cataluña dentro de la Unión Europea? En caso negativo, Por qué?**

Los tratados no dicen que pasaría en este caso, por lo tanto es un tema político. Los catalanes somos ciudadanos europeos de pleno derecho según el tratado de Maastricht y no la podemos perder (igual que la española). La UE es una club de estados que defienden sus intereses, algunos con grandes intereses económicos en Cataluña ya que tienen implantadas sus multinacionales.”

- 9) En el caso de que Cataluña finalmente alcanzase la independencia ¿Qué piensa usted sobre el hecho de que no mucha gente en el mundo están al corriente de la cuestión catalana, ya que por el momento no saben distinguir entre Cataluña y España, y cuál sería su propuesta para dar a conocer más a Catalunya como país?. Why?**

“Barcelona es una marca con una gran proyección internacional. Cataluña es la mayor receptora de turistas de España.”

10) ¿Cuál es su opinión sobre si una la hipotética independencia de Cataluña podría sentar un precedente no sólo para otras regiones de España, sino también para el resto del mundo ? ¿Cree Ud. que este tipo de descentralización correcta?. Por qué?

“La independencia de Cataluña no sería un precedente, sino un caso más de la dinámica internacional. Europa ha incorporado 10 nuevos países desde 1992. Todo indica que funcionan mejor y sus habitantes tienen un nivel de renta más elevado desde la independencia, Ninguno de ellos ha planteado nunca dejar de ser independiente y no parece que esto haya creado ningún problema económico al resto de países.”

Pere MóraJuvinyà

Regidor d’Urbanisme – Ajuntamentd’Argenton.

Representant ERC

1) ¿Cuál es el principal motivo para que suba la conciencia nacional del pueblo catalán?

Durante el proceso de renovación del Estatut de Catalunya ha habido muchos ataques a los catalanes desde la política española y desde los medios de comunicación. Esto ha hecho que mucha gente apueste ahora por la independencia. Además, la publicación de las balanzas fiscales entre comunidades ha reflejado que España se queda con el 18% del PIB catalán sin que haya un retorno en inversiones o gasto corriente equivalente.

2) ¿Es únicamente el sentimiento nacionalista catalán el que lleva a Cataluña a un deseo de la independencia, o bien es más una cuestión económica ?

Hay una mezcla de ambas cuestiones. Históricamente el independentismo ha sido más bien una cuestión de reivindicación puramente nacional, es decir, basada en argumentos históricos, lingüísticos y culturales. Desde hace unos años se ha añadido el componente económico.

3) ¿Qué posibilidades tiene el gobierno catalán por la independencia y qué importancia tiene el referéndum? (Cual, en su opinión, es la razón para que en la última consulta a sólo hubiera el 30 % participación?)

“El Gobierno catalán está formado por CIU, que históricamente no ha sido nunca independentista. CIU se ha visto obligada a la independencia por la fuerza de las circunstancias y la presión de la gente en las calles (manifestaciones multitudinarias). Los referéndums que se montaron de manera espontánea en los pueblos y luego en las ciudades eran organizados por la misma gente y no tenían ninguna implicación oficial ni institucional, por esta razón solo votó la gente que estaba a favor (95%) y los que estaban en contra o les daba lo mismo no votaron. Las encuestas objetivas de la Generalitat (del CEO, que es el órgano estadístico) dan al independentismo un porcentaje próximo al 50%, pero solo un 30% al NO a la independencia. Aún queda un 20% de indecisos. Como el Estado español conoce estas estadísticas, no va a tolerar

4) ¿Qué modelo de soberanía prefiere para Cataluña, un estado independiente, un estado federado o uno confederado?. Por qué?

“Un estado libre y soberano. Ninguna federación es posible con España, no estamos hablando de un país civilizado y con capacidad de negociación, estamos hablando de España con vocación borbónica y centralizadora, no hay posibilidad alguna de federación.”

- 5) Cataluña tiene muchos de sus propios símbolos y tradiciones identitarias. ¿Está Ud. de acuerdo en utilizar la vía de suprimir tradiciones españolas – como por ejemplo, ha sido la cancelación de la "fiesta de los toros" en Cataluña?**

“La fiesta de los toros no es exclusivamente una tradición española sino ibérica, es decir, era típica en Castilla, pero también en Portugal, Catalunya y en el sur de Francia e incluso se exportó a Sudamérica. Pero es una tradición cruel con los animales, así que no hay lugar para ella. Por esta razón se suprimió. Los españoles creen que se prohibió por ser española cuando en realidad se prohibió por su carácter cruel con los animales.”

- 6) ¿Cree Ud que se celebrará la consulta el próximo 9 de Noviembre??
¿Existe alguna posibilidad legal? En caso afirmativo cual y cómo?**

“Debería celebrarse la consulta el 9 de noviembre, aunque el Estado español no aceptara su celebración. El Estado español no cree en la democracia, por esta razón no va a tolerar este referéndum. En caso que sea imposible, habría que proclamar la independencia desde el Parlamento catalán. La legalidad no es lo importante, lo importante es la legitimidad. El poder legislativo en última instancia reside en el Congreso español y estos nunca van a tolerar un referéndum de independencia. Por esta razón va a oponerse la legalidad a la legitimidad de un pueblo.”

- 7) ¿Qué va a hacer si fracasa la consulta por la independencia en Cataluña?
¿Admite la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia (opción Si-Si)?**

“Es difícil que fracase si uno lee las estadísticas. De todos modos, si saliera que NO habría que aceptar el resultado y ponerse a trabajar para poder celebrar otro referéndum (como en Quebec).”

- 8) Imagine que el voto Si-Si es el mayoritario, y finalmente Cataluña se convierte en un Estado soberano, democrático y social, podría mantenerse Cataluña dentro de la Unión Europea? En caso negativo, Por qué?**

“La CUP no cree que mantenerse en la UE sea una buena opción. La UE ahora mismo está mostrando su faceta más cruenta, con las políticas neoliberales dictadas por la Troika. Por lo tanto, no nos importa que nos digan que sí o que no, habría que salir de la UE. De todos modos, parece que al independizarse un Estado dentro de la UE es expulsada automáticamente, lo cual nos facilita el trabajo.”

- 9) En el caso de que Cataluña finalmente alcanzase la independencia ¿Qué piensa usted sobre el hecho de que no mucha gente en el mundo están al corriente de la cuestión catalana, ya que por el momento no saben distinguir entre Cataluña y España, y cuál sería su propuesta para dar a conocer más a Catalunya como país?. Why?**

“En el momento de la independencia mucha gente no conoce la existencia de dicha nación. Esto ha pasado en los países bálticos fruto de la desintegración de la Unión Soviética (Letonia, Estonia, Lituania) y también en los países balcánicos fruto de la desintegración de Yugoslavia (Serbia, Montenegro, Croacia, etcétera). Esto es cuestión de tiempo.”

- 10) ¿Cuál es su opinión sobre si una la hipotética independencia de Cataluña podría sentar un precedente no sólo para otras regiones de España, sino también para el resto del mundo ? ¿Cree Ud. que este tipo de descentralización correcta?. Por qué?**

“Me parece perfecto que sea un ejemplo a otras naciones de España. España jamás ha sido una realidad cultural o nacional, solo ha sido una realidad política. Si el País Vasco quiere independizarse, que lo haga. Lo mismo con las Canarias, Galicia, etcétera.”

Eudald Calvo i Català

Regidor Ajuntament Argentona

Conseller Comarcal

Representant CUP

Odpovědi člena strany Iniciativa pro Katalánsko-Zelení a Spojená alternativní levice:

Angel Puig i Voltà

1) ¿Cuál es el principal motivo para que suba la conciencia nacional del pueblo catalán?

“La cantidad de injusticias reiteradas que hemos ido sufriendo a lo largo de décadas. Nuestra historia está llena de represiones, ocupaciones, invasiones, y quizá sea este uno de los motivos por los que el pueblo catalán aguanta y soporta su lengua, su identidad y su memoria.”

2) ¿Es únicamente el sentimiento nacionalista catalán el que lleva a Cataluña a un deseo de la independencia , o bien es más una cuestión económica ?

“Las dos cosas tienen importancia, ya que la conciencia como pueblo es histórica, pero la económica es mas reciente, gracias también a todo el conocimiento que desde el gobierno catalán se ha ido dando.”

3) ¿Qué posibilidades tiene el gobierno catalán por la independencia y qué importancia tiene el referéndum? (Cual, en su opinión, es la razón para que en la última consulta a sólo hubiera el 30 % participación?)

“Posibilidades bastantes, ya que si nos acogemos a la proporción del parlamento catalán , llegamos a cubrir el 78 % del electorado por la independencia. El referéndum es el recurso legal por el cual pedimos podernos pronunciar para elegir libremente nuestro futuro. En la última consulta hubo poca información sobretodo al avasallamiento a que nos tienen sometidos el estado español”

4) ¿Qué modelo de soberanía prefiere para Cataluña, un estado independiente, un estado federado o uno confederado?. Por qué?

Un estado independiente, ya que hemos demostrado sobradamente podernos gestionar nuestra vida como personas y como pueblo, sin menospreciar a nadie, y la solidaridad demostrada a lo largo de los años es un ejemplo de ello.

5) Cataluña tiene muchos de sus propios símbolos y tradiciones identitarias. ¿Está Ud, de acuerdo en utilizar la vía de suprimir tradiciones españolas – como por ejemplo, ha sido la cancelación de la " fiesta de los toros " en Cataluña?

“Son dos cosas diferentes, por un lado no hay que suprimir ninguna fiesta ni tradición que represente una parte del pueblo que vive y trabaja en Catalunya, y por otro lado el suprimir los toros es de justicia, ninguna persona tiene derecho a matar por el placer de la diversión, ni por ninguna razón.”

- 6) ¿Cree Ud que se celebrará la consulta el próximo 9 de Noviembre??
¿Existe alguna posibilidad legal? En caso afirmativo cual y como?**

“Creo que si que se celebrará la consulta, de lo contrario iremos a unas elecciones plebiscitarias. Posibilidad legal existe, solo falta la voluntad de darla.

- 7) ¿Qué va a hacer si fracasa la consulta por la independencia en Cataluña?
¿Admite la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia (opción Si-Si)?**

“Naturalmente que existe esta posibilidad. En caso de que esto ocurriera, aceptaría la decisión de la mayoría.”

- 8) Imagine que el voto Si-Si es el mayoritario, y finalmente Cataluña se convierte en un Estado soberano, democrático y social, podría mantenerse Cataluña dentro de la Unión Europea? En caso negativo, Por qué?**

“Creo que si que nos mantendremos dentro de la UE, sino al principio, creo que no tardaremos en entrar, solo falta ver los resultados económicos que tenemos.

- 9) En el caso de que Cataluña finalmente alcanzase la independencia ¿Qué piensa usted sobre el hecho de que no mucha gente en el mundo están al corriente de la cuestión catalana, ya que por el momento no saben distinguir entre Cataluña y España, y cuál sería su propuesta para dar a conocer más a Catalunya como país?. Why?**

“Precisamente esta ha sido una de las contradicciones del estado español, utilizar cuando le ha parecido el hecho de que el estado español sea un estado plural y multilingüe, cuando nunca se lo ha creído. Con un estado Catalán la dimensión informativa sería muy elevada, solo hay que ver nuestra historia, nuestro turismo, nuestra economía, etc.”

10) ¿Cuál es su opinión sobre si una la hipotética independencia de Cataluña podría sentar un precedente no sólo para otras regiones de España, sino también para el resto del mundo ? ¿Cree Ud. que este tipo de descentralización correcta?. Por qué?

“Quizá el único precedente que podríamos dejar sería para Euskadi, de momento. Para el resto del mundo, lo dudo. La descentralización es correcta i justa, siempre que se aplique con criterios de justicia social, no de injusticia de mercados capitalistas, que lo que menos les importa es la persona humana.”

Angel Puig i Voltà

Regidor de Cultura i Educació – Ajuntament d’Argenton.

Representante IC-Verds

1) ¿Cuál es el principal motivo para que suba la conciencia nacional del pueblo catalán?

“Hay varios motivos, todos importantes, aunque el catalizador actual que ha activado una mayor conciencia nacional sea la crisis económica.

- *Se cifra en más de 9000 millones los incumplimientos del Gobierno Central con Cataluña. Son aportaciones que están presupuestadas y que debería haber realizado el Estado Español para Catalunya y no ha realizado finalmente*
- *Catalunya aporta al Estado anualmente entre 11.000 – 16.000 millones de Euros que no retornan a Catalunya.*
- *Desde el año 2000 ni un solo año, la inversión presupuestada para Cataluña, en términos de porcentaje sobre el total, ha llegado ni a la aportación que Catalunya hace a la economía del Estado Español, ni siquiera a la parte proporcional de la población.”*

2) ¿Es únicamente el sentimiento nacionalista catalán el que lleva a Cataluña a un deseo de la independencia, o bien es más una cuestión económica ?

“Está distribuido en que un 80 % de los ciudadanos de Catalunya, la crisis le ha afectado en el tener un mayor sentimiento independentista y un 20 % que ha tenido desde siempre ese sentimiento independentistas”.

3) ¿Qué posibilidades tiene el gobierno catalán por la independencia y qué importancia tiene el referéndum? (Cual, en su opinión, es la razón para que en la última consulta a sólo hubiera el 30 % participación?)

*Hay dos posibilidades: La primera que es que si prevalece la lectura e interpretación particular que tiene el gobierno central de España de la Constitución Española, más la eficacia en la presión que ejerce y ejercerá, de todo tipo, aún más a los países que conforman la Unión Europea para que no den el visto bueno al derecho a decidir a los catalanes sobre su futuro, entonces existen **pocas posibilidades**. La segunda es que si prevalece, por encima de cualquier ley o constitución, el derecho de un pueblo a decidir sobre su soberanía, de acuerdo a su voluntad, entonces sí que habrá **muchas posibilidades**. Llegado el momento se verá, de forma objetiva, si la fuerza de la democracia de las instituciones superiores europeas está por encima de cualquier otro interés. La consulta a la que Ud. hace referencia fue una consulta convocada voluntariamente por muchos municipios de Catalunya (no todos), entre ellos Arenys de Munt, lugar donde se inició la consulta. La consulta no fue convocada desde el Parlamento Catalán ”.*

La pregunta era: ¿Està d'acord que Catalunya esdevingui un estat de dret, independent, democràtic i social, integrat a la Unió Europea? .... bastante parecida a la actual

Provincia de Barcelona: 227 municipios (19,49% participación)

Provincia de Girona: 157 municipios (22,16% participación)

Provincia de Lleida: 96 municipios (17,75% participación)

Provincia de Tarragona: 72 municipios (12,36% participación)

4) ¿Qué modelo de soberanía prefiere para Cataluña, un estado independiente, un estado federado o uno confederado?. Por qué?

“La Constitución Española, y la interpretación que le dan los dos partidos mayoritarios españoles, PP (Partido Popular) y PSOE (Partido Socialista Obrero Español), hace muy complicado cualquier cambio a la Constitución y aún más difícil si se pretende recorrer el camino de independizarse de España. Sería difícil también pero más factible conseguir una situación intermedia de soberanía como es pertenecer a un modelo de confederación unida a España”

5) Cataluña tiene muchos de sus propios símbolos y tradiciones identitarias. ¿Está Ud. de acuerdo en utilizar la vía de suprimir tradiciones españolas – como por ejemplo, ha sido la cancelación de la "fiesta de los toros" en Cataluña?

“En Catalunya se respetan todas las tradiciones, la gente que vive en nuestro país es multirracial y convivimos con muchas culturas. En este caso la cancelación de las “corridos de toros” ha venido motivada por el respeto a los animales que padecen este tipo de sufrimiento, con independencia de si “la corrida de toros” está vinculada a una cultura determinada o no”.

**6) ¿Cree Ud que se celebrará la consulta el próximo 9 de Noviembre??
¿Existe alguna posibilidad legal? En caso afirmativo cual y cómo?**

“Si. Si. Porque es una voluntad democrática popular (surgida desde el Parlament en representación de la ciudadanía catalana) y que por encima de la interpretación y aplicación de ciertas leyes y Constituciones está el ejercicio democrático de poder ejercer el derecho de opinar a cualquier consulta.”

**7) ¿Qué va a hacer si fracasa la consulta por la independencia en Cataluña?
¿Admite la posibilidad de un fracaso en el voto a favor de la independencia (opción Si-Si)?**

“Si fracasa el derecho a realizar la consulta a los ciudadanos, entonces se reivindicaría de nuevo que democráticamente los pueblos tienen derecho a pronunciarse públicamente ante cualquier pregunta, las veces que hiciera falta. Si el

resultado indica que los habitantes de Catalunya no están a favor de la independencia, entonces se debería trabajar en el sentido de conocer exactamente el modelo que prefiere la ciudadanía, tal como está?, federal?, confederado? otro?”

- 8) Imagine que el voto Si-Si es el mayoritario, y finalmente Cataluña se convierte en un Estado soberano, democrático y social, podría mantenerse Cataluña dentro de la Unión Europea? En caso negativo, Por qué?**

“Con la Legislación Europea actual existen muchísimas posibilidades de ejercer el veto para que no se realice la adhesión. España seguro que lo haría.” “Habría que cambiar la legislación Europea actual en lo correspondiente al ejercicio de veto”

- 9) En el caso de que Cataluña finalmente alcanzase la independencia ¿Qué piensa usted sobre el hecho de que no mucha gente en el mundo están al corriente de la cuestión catalana, ya que por el momento no saben distinguir entre Cataluña y España, y cuál sería su propuesta para dar a conocer más a Catalunya como país?. Why?**

*„Potenciar las relaciones exteriores con otros países
Internacionalizar la cultura, el arte, las actividades, lo más relevante y todos aquellos valores que tenemos los catalanes, como son el sacrificio, el trabajo, la constancia y la solidaridad.“*

- 10) ¿Cuál es su opinión sobre si una la hipotética independencia de Cataluña podría sentar un precedente no sólo para otras regiones de España, sino también para el resto del mundo ? ¿Cree Ud. que este tipo de descentralización correcta?. Por qué?**

“En España es casi seguro que detrás de Catalunya lo reivindicarían Vascos y Gallegos. Posiblemente los ciudadanos de las Islas Canarias también”.

Benet Maimí i Pou

Conseller Nacional UDC

Diputat al Parlament de Catalunya

PŘÍLOHA B

Odpovědi člena strany Demokratická Konvergence Katalánska: Carles Bosch Lorenzo

1) Co je hlavní příčinou zřejmého katalánského národního citění?

„Existuje jich několik, ale ten hlavní je vyrovnání toho, jak se cítíme podrobeni ze strany španělského státu. Nejsou totiž schopni pochopit jedinečnost Katalánců (vlastní jazyk, kultura, tradice a zvyky). Spouštěcí moment bylo osekání Statutu Katalánska ze strany španělských institucí (Poslaneckého kongresu, Ústavním soudem, atd.). Tento Statut se snažil najít pro nás ve Španělsku prostor, kde bychom se mohli všichni cítit pohodlně, a jeho odmítnutí tak dodalo hnutí za odtržení odvahy.“

2) Jedná se o sentiment, co vede k touze po nezávislosti, nebo jde spíše o ekonomickou otázku?

„Otázka ekonomiky je nepochybně důležitá. Je potřeba mít na paměti, že každý rok Katalánci zaplatí na daních 16 milionů Euro, které se už do Katalánska nevrátí. Avšak takový výklad, který tvrdí, že nezávislost Katalánska má kořeny pouze v ekonomických otázkách, je předpojatý. Jak už jsem říkal u předchozí otázky, existuje tu také rostoucí národní citění, které je výsledkem nedostatku pochopení od španělského státu.“

3) Jaké jsou možnosti vlády a jakou hodnotu má referendum? (Co si myslíte o faktu, že poslední účast na referendu konaném v roce 2009 byla pouze 30%?)

„Referendum je esence demokracie. Proto má referendum důležitost zcela zásadní. Co se možností katalánské vlády ohledně nezávislosti týče, otázku bych přeformuloval. Není to katalánská vláda, kdo chce nezávislost. Katalánská vláda chce dát Kataláncům k dispozici nástroj nezbytný k tomu, aby mohli sami rozhodnout o své politické budoucnosti. Proto rozhodnutí nebude patřit vládě, ale katalánskému lidu. Poslední referendum, které proběhlo, se týkalo Statutu Katalánska, a to v době, kdy se věřilo v možnost soužití Katalánska a Španělska. Situace byla odlišná od té dnešní a tedy i nízká účast byla tehdy logická.“

4) Jakému modelu suverenity dáváte přednost (nezávislý stát, federace, konfederace)?

„Osobně preferuji bezpochyby nezávislý stát, k čemuž mám jasný důvod: federace, či konfederace musí být dohodou mezi dvěma státy nebo stranami. V případě, že španělský stát neopravňuje referendum, jak by bylo možné jednat o federaci nebo konfederaci? Otázka je zodpovězena sama. Bylo zrušení koridů snahou o vymazání španělské tradice z katalánského území?“

5) Katalánsko má nespočet národních zvyků a tradic. Jak se stavíte k názoru, že korida byla zrušena za účelem vymazání španělské tradice z katalánského území?

„Katalánsko bylo vždy zemí, která přijímala různé migrační proudy. Kvůli zeměpisné blízkosti velká část imigrantů v Katalánsku má či měla svůj původ v různých regionech Španělska. Tito imigranti mají svůj vlastní jazyk, kulturu a tradice. A v případě nezávislosti by bylo nesmyslné, aby byli nuceni cokoliv ze svého původu opustit. Myslím, že to se nestalo nikdy v žádné civilizované zemi. Navíc věřím, že katalánští studenti by měli být schopní mluvit katalánsky (tedy vlastním jazykem Katalánska), španělsky (kvůli vzájemné blízkosti a protože jde o světově rozšířený jazyk) a anglicky (universálním jazykem). Co se býčích zápasů týče, jde o mimořádnou podívanou, která bez pochyby tvoří součást španělské tradice, ačkoli i v mnoha částech Katalánska se obdobná vystoupení konají (ta, která se nazývají “correbous”). Nicméně v rozhodnutí, které přijal katalánský parlament (reprezentující katalánský lid a v tomto konkrétním případě i se svobodou hlasu dvou hlavních současných politických stran – CiU a PSC) se kladl důraz spíše na odlišné aspekty, jako je utrpení zvířat, spíše než na to, zdali nebyla potlačena španělská tradice.“

6) Myslíte si, že bude možnost uskutečnit referendum 9.11.? Existuje nějaká právní možnost?

„Na to nedokáži odpovědět, mohu pouze vyjádřit své přesvědčení, že se opravdu uskuteční. Právních možností je celá řada a jde o to, jestli tu bude i politická vůle ze strany španělského státu. Jaké tyto možnosti jsou nevím, nejsem právník. „

7) Jaký by byl další postup vlády v případě, že by se referendum nezdařilo?

„Pokud k referendu nedojde kvůli donucení španělskou vládou, pak věřím, že proběhnou plebiscitní volby, v nichž politické strany nakloněné nezávislosti budou mít jeden stejný politický program. A pokud tyto strany získají v katalánském parlamentu absolutní většinu, vyhlásí nezávislost. Co se možného neúspěchu v otázce hlasování o nezávislosti týče, průzkumy veřejného mínění tvrdí, že již teď by více než polovina dotazovaných odpověděla ano-ano. V každém případě by bezpochyby bylo nutné respektovat demokratický výsledek.“

8) Přejete si, aby bylo případné nezávislé Katalánsko integrováno do EU? Jestliže ne, vysvětlíte.

„Pro Evropskou unii je Katalánsko čistým plátcem HDP (hrubý domácí produkt). Nevěřím, že by kdokoliv v Evropské unii měl zájem na tom vzdát se čistého plátce. Otázka by tedy klidně mohla být formulována naopak: “Bylo by Španělsko schopné udržet se v Evropské unii bez ekonomického přispění Katalánska?”

9) Ačkoli je katalánská otázka velmi závažný problém, málokdo v Evropě je o něm informován. Jakým způsobem byste se zasadili o zviditelnění Katalánska a katalánského problému?

„Je logické, že zbytek světa toho o Katalánsku moc neví. Stále se pro ně jedná o jeden z regionů Španělska. Abych Ti dal příklad, kterému rozumíš určitě lépe než já, tak já jsem nevěděl, že v Československu byli Češi a Slováci. Svět bude potřebovat čas na to, abychom mu řádně vysvětlili naše jednání a naši realitu.“

10) Domníváte se, že případné osamostatnění by mohlo nastolit negativní precedent pro ostatní evropské regiony, respektive Evropu? Shledáváte takový druh decentralizace jako správný?

„Existuje tu základní předpoklad, který věřím musí převážit všechny ostatní: pokud si určitá část populace přeje definovat svou budoucnost, má právo si sama o sobě demokratickou formou rozhodnout. Pokud nějaký další region Španělska (očekávám, že máš na mysli Baskicko) chce uplatnit své právo na sebeurčení, kdo nebo co jim v tom může zabránit? Je lepší udržet někoho v nějaké již pevně stanovené struktuře, pokud je to proti jeho vůli?“

Carles Bosch Lorenzo

Město radní (Dasrius)

Místopředseda kraje Maresme za Demokratickou Konvergenci Katalánska (CDC)

Člen národní rady

1) Co je hlavní příčinou zřejmého katalánského národního cítění?

„Během procesu obnovení Statutu Katalánska tu byla vedena na Katalánce celá řada útoků ze španělské politiky a sdělovacích prostředků. To způsobilo, že se spousta lidí dnes staví za nezávislost. Navíc zveřejnění finanční bilance jednotlivých regionů ukázalo, že Španělsku jde 18 % HDP Katalánska bez toho, aby se do něj navrátila ekvivalentní částka v příspěvcích či veřejných výdajích.“

2) Jedná se o sentiment, co vede k touze po nezávislosti, nebo jde spíše o ekonomickou otázku?

„Jde o kombinaci obou. Historicky byla snaha o nezávislost otázkou požadavků čistě národnostních, byla založena na argumentech historických, jazykových a kulturních. Před několika lety se k tomu však přidal i argument ekonomický.“

3) Jaké jsou možnosti vlády a jakou hodnotu má referendum? (Co si myslíte o faktu, že poslední účast na referendu konaném v roce 2009 byla pouze 30%?)

“Vládu Katalánska tvoří CIU, která o nezávislost historicky nikdy neusilovala. K podpoře nezávislosti se CIU cítí zavázána až silou okolností a tlakem lidí v ulicích (masovými demonstracemi). Referenda, která vznikla samovolnou cestou v obcích a následně ve městech, byla organizovaná stejnými lidmi a neměla žádné oficiální či institucionální zapojení. Z tohoto důvodu se hlasování účastnili pouze ti, kteří byli pro (95 %) a ti, kteří byli proti, nebo jim to bylo jedno, nehlasovali. Průzkumy veřejného mínění, které provedlo CEO, statistický orgán autonomní vlády v Katalánsku, uvádějí, že přibližně 50 % lidí by hlasovalo pro samostatnost a pouze 30 % proti ní. Dosud tedy zbývá 20 % nerozhodnutých. A jelikož španělský stát tyto statistiky zná, nikdy nepovolí oficiální referendum, stejně jako ho nepovolilo Spojené království pro Skotsko.“

4) Jakému modelu suverenity dáváte přednost (nezávislý stát, federace, konfederace)?

„Svobodnému a svrchovanému státu. Žádná federace se Španělskem není možná, nemluvíme tu totiž o civilizované zemi schopné vyjednávání, nýbrž o Španělsku s bourbonskou tendencí k centralizaci. Žádná možnost federace není.“

- 5) **Katalánsko má nespočet národních zvyků a tradic. Jak se stavíte k názoru, že korida byla zrušena za účelem vymazání španělské tradice z katalánského území?**

„Býčí zápasy není tradice výlučně španělská, jde o tradici celého poloostrova. Tím chci říct, že byla typická nejen pro Kastilii, nýbrž i pro Portugalsko, Katalánsko a jih Francie a dokonce se vyvezla i do Jižní Ameriky. Je to však tradice krutosti ke zvířatům a na jako takovou tu už pro ni není místo. Z tohoto důvodu byla zrušena. Španělé věří, že byla zakázána, protože je to tradice španělská, ve skutečnosti to však bylo pro její krutost ke zvířatům.“

- 6) **Myslíte si, že bude možnost uskutečnit referendum 9.11.? Existuje nějaká právní možnost?**

„I pokud ho španělský stát nepřijme, mělo by se referendum uskutečnit 9. listopadu. Španělský stát totiž nevěří v demokracii a z tohoto důvodu toto referendum nebude tolerovat. A pokud by konání referenda nebylo možné, bylo by nutné vyhlásit nezávislost v katalánském parlamentu. Důležitá totiž není legálnost toho aktu, nýbrž jeho legitimita. Konečnou instancí legislativní moci je španělský Kongres a ti referendum o nezávislosti nikdy nebudou tolerovat. Proto tu proti sobě bude stát legálnost národu a jeho legitimita.“

- 7) **Jaký by byl další postup vlády v případě, že by se referendum nezdařilo?**

„Pokud čtete statistiky, je jasné, že se referendum zdaří. Nicméně pokud by skutečně vyšlo NE, bylo by nutné takový výsledek přijmout a začít pracovat na tom, aby bylo možné konat referendum další (jako v Québecu).“

- 8) **Přejete si, aby bylo případné nezávislé Katalánsko integrováno do EU? Jestliže ne, vysvětlíte.**

„CUP nevěří, že zůstat členem EU je dobrá možnost. Svými neoliberalními politikami diktovanými Trojkou nám EU právě teď ukazuje svou nejkrvavější tvář. Proto nám nezáleží na tom, zda nám řeknou ano či ne, z EU budeme muset odejít. Ať tak či onak, zdá se, že pokud se uvnitř EU osamostatní nový stát, je vyloučen automaticky, což nám naši práci ulehčí.“

- 9) **Ačkoli je katalánská otázka velmi závažný problém, málokdo v Evropě je o něm informován. Jakým způsobem byste se zasadili o zviditelnění Katalánska a katalánského problému?**

„V okamžiku osamostatnění daný národ spousta lidí nezná. To se stalo v baltických zemích vzniklých rozpadem Sovětského svazu (Lotyšsko, Estonsko, Litva) i v zemích na Balkáně vzniklých rozpadem Jugoslávie (Srbsko, Černá Hora, Chorvatsko, atd.). Je to otázka času.“

- 10) **Domníváte se, že případné osamostatnění by mohlo nastolit negativní precedent pro ostatní evropské regiony, respektive Evropu? Shledáváte takový druh decentralizace jako správný?**

„Bude skvělé, pokud naše osamostatnění bude příkladem ostatním národům ve Španělsku. Španělsko nikdy nebylo kulturní či národnostní institucí, nýbrž pouze institucí politickou. Pokud se chce Baskicko osamostatnit, ať to udělá. Stejně tak Kanárské ostrovy, Galicie, atd.“

Eduard Calvo i Català

Město Radní Argentona

Člen hrabské rady

Zástupce CUP

Odpovědi člena strany Republikánská Levice Katalánska: Pere MóraJuvinyà

1) Co je hlavní příčinou zřejmého katalánského národního cítění?

„Nerovný a nespravedlivý vztah držící nás v podrobení v moci státu, v němž otázky, jako je jazyk, kultura a ekonomie, jsou zcela v rukou kastilské většiny.“

2) Jedná se o sentiment, co vede k touze po nezávislosti, nebo jde spíše o ekonomickou otázku?

„Jde o kombinaci faktorů, které pro každého z nás nesou rozdílnou váhu. V mém případě také záleží na rozdílnosti v žebříčku morálních a společenských hodnot španělské a katalánské společnosti.“

3) Jaké jsou možnosti vlády a jakou hodnotu má referendum? (Co si myslíte o faktu, že poslední účast na referendu konaném v roce 2009 byla pouze 30%?)

„Poslední referendum nebylo oficiální, zorganizovala ho občanská společnost a nemělo právní význam. V posledních volbách do katalánského parlamentu, kdy řada politických stran měla pořádání referenda ve svém programu, byla volební účast 70 %.“

4) Jakému modelu suverenity dáváte přednost (nezávislý stát, federace, konfederace)?

„V první instanci úplné nezávislosti, abychom následně měli možnost svobodně a za rovnocenných podmínek si zvolit, se kterými dalšími národy se chceme ve federaci či konfederaci spojit.“

5) Katalánsko má nespočet národních zvyků a tradic. Jak se stavíte k názoru, že korida byla zrušena za účelem vymazání španělské tradice z katalánského území?

„Ne. Zákaz koridy neměl co do činění s tím, že by to byla „španělská“ tradice, neboť stejně tak dobře ji můžeme považovat za tradici katalánskou. To však s tím rozdílem, jak se Katalánci staví proti utrpení zvířat, stejně jako většina rozvinutých zemí.“

6) Myslíte si, že bude možnost uskutečnit referendum 9.11.? Existuje nějaká právní možnost?

„Existuje několik právních cest: přenesením kompetencí ohledně referenda na katalánskou vládu; tak, že ho svolá španělská stát, který je ten, kdo tuto kompetenci má; nebo že katalánský parlament schválí zvláštní zákon. A konečně se může realizovat i formou plebiscitních voleb.“

7) Jaký by byl další postup vlády v případě, že by se referendum nezdařilo?

„Podrobit se výsledku a dál pracovat na tom, aby si v budoucnu většina zvolila demokratickým způsobem možnost nezávislosti. A stejnou reakci očekávám i v opačném případě.“

8) Přejete si, aby bylo případné nezávislé Katalánsko integrováno do EU? Jestliže ne, vysvětlete.

„Smlouvy neříkají, co by se v takovém případě mělo stát, je to tedy výsostně politické téma. Podle Maastrichtské smlouvy jsme my, Katalánci, evropskými občany s plnými právy, která nemůžeme ztratit (stejně jako ta španělská). Evropská unie je spolek států, které hájí své zájmy, a významné ekonomické zájmy některých z nich leží v Katalánsku, kde operují jejich nadnárodní společnosti.“

9) Ačkoli je katalánská otázka velmi závažný problém, málokdo v Evropě je o něm informován. Jakým způsobem byste se zasadili o zviditelnění Katalánska a katalánského problému?

„Barcelona je značka s velkým mezinárodním ohlasem. Katalánsko navštíví nejvíce turistů z celého Španělska.“

10) Domníváte se, že případné osamostatnění by mohlo nastolit negativní precedent pro ostatní evropské regiony, respektive Evropu? Shledáváte takový druh decentralizace jako správný?

„Nezávislost Katalánsku by nebyla precedentem, nýbrž spíše příkladem mezinárodní dynamiky. Od roku 1992 do sebe Evropa včlenila deset nových států. A vše nasvědčuje tomu, že od osamostatnění fungují lépe a že jejich obyvatelstvo má vyšší úroveň příjmů. Žádný z těchto států nikdy neuvažoval o tom, že se své nezávislosti vzdá, a také není vidět, že by tato nezávislost vytvořila jakékoliv ekonomické problémy zbytku země.“

Peter Móra Juvinyà

Radní pro územní plánování města Argentona.

Zástupce ERC

Odpovědi člena strany Iniciativa pro Katalánsko-Zelení a Spojená alternativní levice:

Angel Puig i Voltà

1) Co je hlavní příčinou zřejmého katalánského národního citění?

„Množství opakovaných nespravedlností, které trpíme už po desetiletí. Naše historie je plná represí, okupací a invazí a to je možná jeden z důvodů, proč si katalánský lid udržuje a dál nese svůj jazyk, svou identitu a své vzpomínky.“

2) Jedná se o sentiment, co vede k touze po nezávislosti, nebo jde spíše o ekonomickou otázku?

„Oba tyto ohledy mají svou důležitost. Sebeuvědomění národa je věcí historickou, ekonomika ale věcí více současnou a nabývá tedy na důležitosti, také díky všem poznatkům, které vycházejí od katalánské vlády.“

3) Jaké jsou možnosti vlády a jakou hodnotu má referendum? (Co si myslíte o faktu, že poslední účast na referendu konaném v roce 2009 byla pouze 30%?)

„Možností je dostatečně, a pokud vezmeme v potaz rozložení katalánského parlamentu, zjistíme, že 78 % elektorátu je pro nezávislost. Referendum je zákonný prostředek, kterým požadujeme možnost sami se vyslovit pro svobodné zvolení si naší budoucnosti. V posledním referendu bylo málo informací, především o podrobení, ve kterém nás udržuje španělský stát.“

4) Jakému modelu suverenity dáváte přednost (nezávislý stát, federace, konfederace)?

„Nezávislému státu. Už jsme dostatečně prokázali, že dokážeme řídit svůj život jako jednotlivci i jako národ bez toho, abychom kohokoliv omezovali. Solidarita, kterou jsme v průběhu let prokázali, je toho příkladem.“

5) Katalánsko má nespočet národních zvyků a tradic. Jak se stavíte k názoru, že korida byla zrušena za účelem vymazání španělské tradice z katalánského území?

„To jsou dvě rozdílné věci. Na jednu stranu není možné potlačovat žádný svátek či tradici, která reprezentuje část obyvatel, kteří žijí a pracují v Katalánsku. Na stranu druhou zakázat koridu je otázka spravedlnosti, neboť nikdo nemá právo zabíjet pro potěšení a zábavu, ani z jakéhokoliv jiného důvodu.“

6) Myslíte si, že bude možnost uskutečnit referendum 9.11.? Existuje nějaká právní možnost?

„Věřím ano, že se referendum uskuteční. Pokud ne, půjdeme k plebiscitním volbám. Právní možnost existuje, co chybí, je vůle k ní.“

7) Jaký by byl další postup vlády v případě, že by se referendum nezdařilo?

„Přirozeně, tato možnost tu je. Pokud by nastala, přijal bych rozhodnutí většiny.“

8) Přejete si, aby bylo případné nezávislé Katalánsko integrováno do EU? Jestliže ne, vysvětlete.

„Věřím, že ano, že se v EU udržíme. A pokud z počátku ne, řekl bych, že nám vstup nebude trvat dlouho, stačí se podívat na naše ekonomické výsledky.“

9) Ačkoli je katalánská otázka velmi závažný problém, málokdo v Evropě je o něm informován. Jakým způsobem byste se zasadili o zviditelnění Katalánska a katalánského problému?

„Přesně to je jeden z protimluvů španělského státu, že ve chvíli, když se mu to hodí, používá fakt, že Španělsko je pluralitním mnohojazyčným státem, ale nikdy tomu ve skutečnosti nevěřil. V případě katalánského státu by byla informovanost na mnohem vyšší úrovni, stačí se podívat na katalánskou historii, turismus, který zde je, naši ekonomii, atd.“

10) Domníváte se, že případné osamostatnění by mohlo nastolit negativní precedent pro ostatní evropské regiony, respektive Evropu? Shledáváte takový druh decentralizace jako správný?

„Je možné, že v tuto chvíli bychom mohli nastolit precedens pro Baskicko. Ale pouze jemu, pro zbytek světa o tom pochybuji. Decentralizace je správná a spravedlivá vždy, když vychází ze sociální spravedlnosti, ne z bezpráví kapitalistických trhů, pro něž je člověk to, na čem záleží nejméně.“

Angel Puig i Voltà

Radní pro kulturu a vzdělávání - město Argentona.

Reprezentant IC-V

1) Co je hlavní příčinou zřejmého katalánského národního cítění?

„Existuje celá řada důvodů a všechny mají svou důležitost. Nicméně nynější katalyzátor, který aktivoval to nejvýraznější národní vědomí, je ekonomická krize. Nedodané příspěvky centrální vlády Katalánsku se odhadují na víc jak devět miliard Euro. Jsou to příspěvky, které měl španělský stát dát Katalánsku a se kterými se počítalo, ale které nakonec neproběhly. Katalánsko každoročně přispívá státu mezi jedenácti a šestnácti miliardami Euro, která se už do Katalánska nevrátí. Od roku 2000 se nestalo ani jednou, že by předpokládané příspěvky pro Katalánsko, vymezeno v procentech z celku, dosáhly alespoň výše přínosu, který Katalánsko dodává ekonomii španělského státu, či alespoň výše, která by odpovídala proporcionálnímu zastoupení v populaci.“

2) Jedná se o sentiment, co vede k touze po nezávislosti, nebo jde spíše o ekonomickou otázku?

„Je to rozděleno tak, že u 80 % občanů Katalánska ekonomická krize vyvolala silné osvobozené cítění, zatímco 20 % mělo toto cítění odjakživa.“

3) Jaké jsou možnosti vlády a jakou hodnotu má referendum? (Co si myslíte o faktu, že poslední účast na referendu konaném v roce 2009 byla pouze 30%?)

„Referendum, které máte na mysli, bylo z jejich vlastní iniciativy vyhlášeno ve velkém množství katalánských obcí, mezi nimi i obcí Arenys de Munt, místem, kde celé neoficiální referendum začalo. Toto referendum tedy nebylo vyvoláno katalánským parlamentem.

Co se možností vlády týče, jsou tu dvě alternativy:

První je, že převáží specifický výklad a interpretace Španělské ústavy, kterou má centrální španělská vláda, a také efektivnost nátlaku všeho druhu, který španělská vláda vyvíjí a bude vyvíjet obzvláště na země, které společně tvoří Evropskou unii, aby se nezabývaly právem Katalánců zvolit si svou vlastní budoucnost. V tomto případě bude mít katalánská vláda jen málo možností.

Druhou alternativou je, že i přes zákony a ústavu převáží právo národa rozhodnout o své suverenitě v souladu se svou vůlí, a v tomto případě bude mít katalánská vláda celou řadu možností.

Až tento moment nastane, bude objektivní formou vidět, zda demokratická síla nejvyšších evropských institucí dokáže překonat všechny ostatní zájmy.“

4) Jakému modelu suverenity dáváte přednost (nezávislý stát, federace, konfederace)?

„Španělská ústava a interpretace, s jakou ji vykládají dvě většinové španělské strany, PP (Partido Popular, Lidová strana) a PSOE (Partido Socialista Obrero Español, Španělská socialistická dělnická strana), to oboje dělá jakoukoliv změnu ústavy velmi obtížnou. O to více obtížnou, pokud se snažíte jít cestou osamostatnění se od Španělska. Také by bylo obtížné, avšak více proveditelné, dosáhnout stavu jakési střední svrchovanosti, například být součástí určitého modelu konfederace ve spojení se Španělskem.“

5) Katalánsko má nespočet národních zvyků a tradic. Jak se stavíte k názoru, že korida byla zrušena za účelem vymazání španělské tradice z katalánského území?

„V Katalánsku respektujeme všechny tradice. Lidé, kteří žijí v naší zemi, pochází z mnoha ras a žijeme tu společně s mnoha kulturami. V tomto případě byl zákaz koridy motivován respektem ke zvířatům, která zápasy trpí, a to nezávisle na tom, jestli je korida dávána do přímé souvislosti s určitou kulturou nebo ne.“

6) Myslíte si, že bude možnost uskutečnit referendum 9.11.? Existuje nějaká právní možnost?

„Ano, neboť je to demokratická vůle lidu (která vychází z parlamentu jako reprezentanta všech občanů Katalánska) a protože nad interpretací a uplatněním určitých zákonů a ústavy tu je demokratická praxe, že všichni můžou využít právo vyjádřit svůj názor v jakékoliv otázce.“

7) Jaký by byl další postup vlády v případě, že by se referendum nezdařilo?

„Pokud selže právo nechat vyjádřit veřejnost její názor, pak bychom znovu obhajovali to, že obce mají v demokracii právo vyslovit se veřejně k jakékoliv otázce natolik, nakolik je potřeba. A pokud by výsledky tohoto ukázaly, že obyvatelé Katalánska nepodporují nezávislost, pak by bylo potřeba pracovat na tom, abychom přesně zjistili, jakému modelu dává občanská společnost přednost. Federace, konfederace, jinému?“

8) Přejete si, aby bylo případné nezávislé Katalánsko integrováno do EU? Jestliže ne, vysvětlíte.

„V současné evropské legislativě existuje velké množství možností, jak uplatnit právo veta, které zastaví přístup nového člena. A je jasné, že Španělsko by tohoto práva využilo. Bylo by proto nutné změnit současnou legislativu Evropy v tom, jak je práva veta možné využít.“

- 9) **Ačkoli je katalánská otázka velmi závažný problém, málokdo v Evropě je o něm informován. Jakým způsobem byste se zasadili o zviditelnění Katalánska a katalánského problému?**

„Rozšířit vnější vztahy s jinými státy. Přivést do mezinárodního povědomí kulturu, umění, naše aktivity a všechny hodnoty, které my Katalánci máme, jako je obětování se, práce, vytrvalost a solidarita.“

- 10) **Domníváte se, že případné osamostatnění by mohlo nastolit negativní precedent pro ostatní evropské regiony, respektive Evropu? Shledáváte takový druh decentralizace jako správný?**

„Je téměř jisté, že ve Španělsku by se po Katalánsku svého práva domáhali i Baskové a Galicijci. A možná, že obyvatelé Kanárských ostrovů taktéž.“

Benet Maimí i Pou

Národní rada UDC

Poslanec Parlamentu Katalánska

PŘÍLOHA C

El Diada s Joanaou Ortega i Alemany

(Vlastní snímek autora)

Osobní snímek La Estelada

(Vlastní snímek autora)

Strana UDC se chystá vzdát hold soše Rafaela Casanovy

(Vlastní snímek autora)

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Karolína Žampachová

Obor: Sociální a mediální komunikace

Forma studia: Prezenční

**Název práce: Katalánský nacionalismus a obecně separatistické tendence
Katalánska**

Rok: 2014

Počet stran textu bez příloh: 43

Celkový počet stran příloh: 33

Počet titulů českých použitých zdrojů: 5

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 3

Počet internetových zdrojů: 17

Počet ostatních zdrojů: 1

Vedoucí práce: Mgr. Libor Svoboda, PhD.

